

Bruxelles, 11 decembrie 2025
(OR. en)

16775/25

**Dosar interinstituțional:
2025/0400 (COD)**

ENER 678
CLIMA 600
CONSOM 305
TRANS 645
AGRI 711
IND 616
ENV 1386
COMPET 1344
FORETS 142
CODEC 2128
IA 232

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	11 decembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2025) 1007 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor

---

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2025) 1007 final.

Anexă: COM(2025) 1007 final

Bruxelles, 10.12.2025
COM(2025) 1007 final

2025/0400 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce
privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor**

{SEC(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2000 final} - {SWD(2025) 2001 final}

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Propunerea urmărește să accelereze autorizarea proiectelor de infrastructură energetică, inclusiv a celor privind rețelele de transport și de distribuție, stocarea și stațiile de reîncărcare, precum și a proiectelor privind energia din surse regenerabile, pentru a facilita implementarea rapidă a acestora. Implementarea lor rapidă este esențială pentru ca Uniunea să avanseze cu tranziția energetică înspre un sistem energetic mai durabil și mai decarbonizat. Propunerea face parte din pachetul privind rețeaua europeană, anunțat în cadrul Busolei pentru competitivitatea Uniunii¹ și a Pactului pentru o industrie curată² la începutul anului 2025. De asemenea, în [Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile](#) din februarie 2025³ s-a afirmat că pachetul privind rețeaua europeană va include propuneri legislative menite să accelereze procesul de autorizare a rețelelor, a stocării și a surselor regenerabile de energie. În același timp, propunerea răspunde solicitării Consiliului European din 23 octombrie 2025 de a studia posibilitatea prezentării de noi propuneri de raționalizare și accelerare a procedurilor de planificare și de autorizare în statele membre⁴.

Procesul lent și complicat de autorizare, inclusiv pentru racordarea la rețea, este indicat de părțile interesate ca fiind unul dintre principalii factori care întârzie dezvoltarea proiectelor energetice. Realizarea integrală a unei rețele de transport al energiei electrice durează aproximativ 10 ani, mai mult de jumătate din timpul necesar fiind alocat autorizării. Autorizarea a fost desemnată de 78 % dintre respondenții la consultarea publică drept principalul obstacol care împiedică dezvoltarea infrastructurii de rețea a Uniunii în ritmul necesar pentru tranziția energetică. În mod similar, autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile poate dura până la nouă ani, în funcție de statul membru și de tehnologia implicată. Instalațiile de stocare pot necesita între un an și șapte ani, în funcție de tehnologie. Procedurile de autorizare pentru construirea sau pentru transformarea stațiilor de reîncărcare de-a lungul autostrăzilor și în depouri acestora pot dura până la doi ani în unele state membre. Lentoarea procesului de autorizare este cauzată, printre altele, de lipsa coerenței între sistemele administrative ale mai multor autorități, de insuficiența personalului la nivelul autorităților, de durata evaluărilor de mediu, de neacceptarea de către public, de digitalizarea precară și disponibilitatea limitată a datelor, precum și de probleme administrative și judiciare. Lentoarea procedurilor de autorizare poate avea un impact negativ inclusiv asupra inovării în acest sector și poate constitui un blocaj care împiedică realizarea obiectivului orientativ stabilit în Directiva privind energia din surse regenerabile, conform căruia cel puțin 5 % din capacitatea nou-instalată de energie din surse regenerabile ar trebui să provină din tehnologii inovatoare în domeniu. Accelerarea procedurilor de autorizare, inclusiv pentru

---

¹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „O Busolă pentru competitivitatea UE” [COM(2025) 30 final din 29.1.2025].

² Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Pactul pentru o industrie curată: o foaie de parcurs comună pentru competitivitate și decarbonizare” [COM(2025) 85 final din 26.2.2025].

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile Deblocarea adevăratei valori a uniunii noastre energetice pentru a asigura energie accesibilă, eficientă și curată pentru toți europenii”, COM(2025) 79 final.

⁴ Concluziile reuniunii Consiliului European, 23 octombrie 2025.

hibridizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile și pentru reabilitarea și modernizarea infrastructurii energetice, ar trebui să contribuie la promovarea soluțiilor inovatoare.

În ultimii ani, la nivelul Uniunii au fost introduse câteva măsuri noi menite să accelereze autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile și, într-o anumită măsură, a proiectelor de infrastructură. În 2022 a fost adoptat, ca măsură de urgență, un regulament al Consiliului menit să accelereze autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile și a proiectelor de infrastructură conexe⁵, care a fost parțial prelungit în decembrie 2023⁶ până la 30 iunie 2025. Acest regulament a stabilit prezumția că dezvoltarea energiei din surse regenerabile este de interes public superior, a introdus termene pentru procedura de acordare a autorizațiilor pentru anumite tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile și a permis statelor membre, în anumite condiții, să excepteze de la o serie de cerințe de mediu proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile, precum și proiectele de stocare a energiei și proiectele care vizează rețeaua electrică și care sunt necesare pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul electroenergetic. În plus, în 2023, Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile⁷ a introdus un nou cadru de autorizare cuprinzător pentru proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile, cu termene mai scurte și norme mai simple. Aceasta a inclus totodată obligații de cartografiere și obligația de a desemna zone pretabile accelerării proiectelor privind energia din surse regenerabile, în care se preconizează că proiectele vor avea un impact scăzut asupra mediului, permițând o procedură de autorizare simplificată pentru proiectele din astfel de zone. De asemenea, Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile a inclus măsuri opționale de introducere a unor zone pretabile accelerării proiectelor de infrastructură, în care aceste proiecte sunt exceptate de la evaluarea impactului asupra mediului în anumite condiții.

Introducerea acestor măsuri a determinat câteva rezultate pozitive pe teren. De exemplu, Germania a aplicat pe scară largă măsurile prevăzute în regulamentul Consiliului, în special pe cele voluntare, ceea ce a dus la o accelerare substanțială a procesului de autorizare. În 2024, Germania a aprobat o capacitate eoliană onshore suplimentară de aproximativ 14-15 GW⁷⁷, ceea ce reprezintă o creștere de 85 % în raport cu anul anterior și aproape egalează capacitatea eoliană totală nou instalată în Europa în același an. În mod similar, se pot observa efecte pozitive ale realizării măsurilor din Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile. Un studiu de monitorizare a punerii în aplicare a recomandării și a orientărilor Comisiei privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru energia din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe⁸ arată că statele membre au adoptat în total 1 198 de măsuri pentru punerea în aplicare a recomandării, dintre care 901 sunt măsuri cu un nivel moderat sau puternic de aliniere la recomandare, ceea ce reprezintă 75 % din totalul măsurilor luate în calcul.

⁵ Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului din 22 decembrie 2022 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile, JO L 335, 29.12.2022, p. 36.

⁶ Regulamentul (UE) 2024/223 al Consiliului din 22 decembrie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2022/2577 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile.

⁷ Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului.

⁸ <https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/834f011b-e464-11ef-be2a-01aa75ed71a1>.

În pofida măsurilor introduse de regulamentul Consiliului și de Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile, în toate statele membre persistă blocaje în calea autorizării, iar progresele în ceea ce privește implementarea accelerată a proiectelor nu sunt întotdeauna percepute la fața locului, astfel cum s-a confirmat și în cadrul dialogului privind punerea în aplicare a procedurii de autorizare organizat de comisarul pentru energie și locuințe la 11 iunie 2025⁹.

La această situație contribuie mai mulți factori. În primul rând, Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile nu a remediat pe deplin toate problemele care întârzie autorizarea și integrarea surselor regenerabile de energie, cum ar fi procesul lent de autorizare a rețelelor, a stocării sau a stațiilor de reîncărcare, digitalizarea precară a procedurilor sau acceptarea limitată de către public. În al doilea rând, Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile a inclus doar unele dintre măsurile prevăzute în regulamentul Consiliului, fără să preia o serie de măsuri importante incluse în acesta care au încetat să se aplice, cum ar fi cele privind extinderea priorității proiectelor privind energia din surse regenerabile dincolo de aspectele de mediu și raționalizarea respectării anumitor norme de mediu. În al treilea rând, deși transpunerea dispozițiilor relevante privind autorizarea din Directiva privind energia din surse regenerabile avea ca termen lunile iulie 2024 și mai 2025, informațiile disponibile arată rezultate diferite între statele membre în ceea ce privește punerea în aplicare și deficiențe în aplicarea normelor. Cadrul existent nu a fost încă pus în aplicare integral, dar feedbackul primit de părțile interesate arată că, chiar și în statele membre în care cadrul existent a fost transpus și este în curs de aplicare, există blocaje care împiedică autorizarea și implementarea rapidă a proiectelor privind energia din surse regenerabile. Prin urmare, procedurile de autorizare îndelungate care cauzează realizarea lentă a proiectelor pot fi atribuite nu numai lipsei unei puneri în aplicare complete și corecte a cadrului existent în statele membre, ci și unor probleme care nu au fost abordate pe deplin în cadrul juridic actual al Uniunii: evaluările de mediu prea lungi, neacceptarea de către public, digitalizarea precară a procedurilor, resursele insuficiente la nivelul autorităților naționale responsabile cu acordarea autorizațiilor, lipsa mecanismelor de coordonare între diferitele autorități implicate în procedura de autorizare, inexistența normelor pentru toate tipurile de stocare și pentru stațiile de reîncărcare.

În ceea ce privește infrastructura energetică, în prezent nu există un regim general de autorizare la nivelul Uniunii. Regulamentul TEN-E introduce norme pentru autorizarea proiectelor de infrastructură aflate pe lista proiectelor de interes comun și a proiectelor de interes reciproc a Uniunii, dar nu vizează și alte active de infrastructură. Pachetul privind hidrogenul și gazul decarbonizat¹⁰ a introdus cerințe generale pentru autorizarea activelor bazate pe hidrogen și pe gaze, inclusiv proceduri de autorizare, în Directiva privind piața gazelor¹¹. În schimb, pentru rețelele electrice nu este disponibil un cadru european. Necesitatea de a crește rata de implementare a infrastructurii energetice pentru a accelera utilizarea surselor regenerabile de energie și a spori securitatea rezilienței rețelei Uniunii,

---

⁹ Dialog privind punerea în aplicare a procedurii de autorizare a proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile și a infrastructurii conexe cu comisarul Jørgensen – Comisia Europeană, https://energy.ec.europa.eu/events/implementation-dialogue-permitting-renewable-energy-projects-and-related-infrastructure-commissioner-2025-06-11_en.

¹⁰ Comisia Europeană, Energie, *Pachetul privind hidrogenul și gazul decarbonizat*, https://energy.ec.europa.eu/topics/markets-and-consumers/hydrogen-and-decarbonised-gas-market_en.

¹¹ Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, JO L, 2024/1788.

precum și pentru a reduce costurile energiei a fost recunoscută în Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile și în raportul Draghi. Absența unui cadru european unificat este sinonimă cu lipsa unei verigi din lanțul menit să abordeze această necesitate. Ca atare, prezenta propunere actualizează regimul de autorizare prevăzut de Directiva privind piața energiei electrice, cu scopul de a stabili cerințe privind infrastructura de transport și de distribuție care nu sunt abordate în prezent. Modificările aduse Directivei privind piața energiei electrice au introdus cerințe suplimentare care trebuie să se reflecte în Directiva privind piața gazelor, și anume în ceea ce privește capacitatea autorităților responsabile cu acordarea autorizațiilor, termenele de solicitare a informațiilor suplimentare, aprobarea tacită în deciziile administrative și cerințele în materie de digitalizare.

Dintre cauzele încă prezente ale procedurilor de autorizare îndelungate, evaluările de mediu au fost identificate în mod repetat ca fiind etapa cea mai predispusă la întârzieri. În ansamblu, durata medie a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte în general (nu cea specifică proiectelor din domeniul energiei din surse regenerabile) este estimată la aproximativ 20,6 luni¹², așadar afectează capacitatea de a respecta termenele de autorizare prevăzute în Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile. În cadrul consultării publice referitoare la pachetul privind rețeaua europeană¹³, majoritatea respondenților au sprijinit simplificarea și raționalizarea evaluărilor de mediu. Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile a introdus măsuri specifice prin care să diminueze anumite obligații de mediu, dar situația actuală a implementării proiectelor privind energia din surse regenerabile și durata medie a evaluărilor de mediu impun intervenții suplimentare în acest sens.

Aplicarea deficitară de către autoritățile naționale a termenelor de autorizare în statele membre subminează obiectivul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile de a limita durata procedurilor de autorizare. Incertitudinile și lipsa unor norme clare în cazul conflictelor dintre proiectele privind energia din surse regenerabile și alte interese generează perioade lungi de autorizare și provocări de natură judiciară. Procedurile de autorizare continuă să fie excesiv de birocratice în cazul proiectelor foarte mici, ceea ce întârzie implementarea acestora, iar racordarea lor la rețea înregistrează în continuare întârzieri nejustificate. Procesele ineficiente și ineficace de participare a publicului, care generează opoziție sub forma unor provocări administrative și judiciare, continuă să contribuie la durata lungă a implementării. Resursele limitate de la nivelul autorităților naționale responsabile cu acordarea autorizațiilor sunt menționate periodic ca fiind unul dintre principalii factori care contribuie la întârzieri în procedurile de autorizare. În plus, procedurile de autorizare a proiectelor privind energia din surse regenerabile presupun adesea acordarea de autorizații multiple de către autorități diferite (fie în paralel, fie consecutiv), iar lipsa mecanismelor de coordonare duce la apariția unui blocaj important care încetinește procedurile. Resursele digitale folosite la prelucrarea cererilor sunt subdezvoltate și insuficient utilizate de autorități, iar lipsa integrării între diferitele instrumente digitale de autorizare utilizate de multiplele autorități responsabile cu acordarea autorizațiilor duce la confuzie și la ineficiență, împiedicând asigurarea respectării termenelor legale. Accesul insuficient la datele de mediu și

---

¹² Collection of information and data on the implementation of the revised Environmental Impact Assessment (EIA) Directive (2011/92/EU) as amended by 2014/52/EU [Colecție de informații și date privind punerea în aplicare a Directivei revizuite privind evaluarea impactului asupra mediului (2011/92/UE), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/52/UE], raport final al Milieu, COWI și Eunomia pentru Comisia Europeană, martie 2024, pagina 25.

¹³ https://energy.ec.europa.eu/news/commission-collects-views-preparation-european-grids-package-2025-05-13_en.

geologice relevante poate fi un obstacol pentru inițiatorii proiectelor atunci când întocmesc cererile de eliberare a autorizațiilor de mediu pentru proiectele privind energia din surse regenerabile, precum și pentru proiectele de infrastructură de rețea și de stocare. În plus, normele de autorizare pentru stocarea energiei electrice în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile au un domeniu de aplicare restrâns, care vizează numai stocarea energiei în același amplasament și nu stocarea în general sau hibridizarea proiectelor, în pofida rolului lor din ce în ce mai important pentru flexibilitatea sistemelor. În mod similar, lipsa de claritate în ceea ce privește autorizarea stațiilor de reîncărcare pentru electromobilitate creează complexități și întârzieri nejustificate. Propunerea urmărește să abordeze blocajele identificate în procedurile de autorizare cu care se confruntă proiectele privind energia din surse regenerabile și infrastructura energetică, cum ar fi rețelele electrice și cele de gaze, instalațiile de stocare și stațiile de reîncărcare, care sunt vitale pentru integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul energetic, prin:

1. reducerea termenelor și evitarea întârzierilor inutile în procesul de autorizare;
2. includerea unor dispoziții din Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului, cu modificări specifice;
3. introducerea unei flexibilități specifice suplimentare în aplicarea normelor de mediu;
4. introducerea unui regim de autorizare pentru rețelele electrice la nivelul Uniunii, care să valorifice abordarea din Directiva privind piața gazelor referitoare la autorizarea activelor bazate pe gaze și pe hidrogen și care să se alinieze la cadrul Directivei privind energia din surse regenerabile și al Regulamentului TEN-E;
5. asigurarea coerenței regimului general de autorizare la nivelul UE prin modificarea regimului de autorizare aplicabil activelor pe bază de hidrogen pentru a se alinia la regimul de autorizare aplicabil infrastructurii de energie electrică.

Prezenta propunere include modificări limitate și specifice ale Directivei (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, care sunt strict necesare pentru atingerea obiectivelor propunerii. Alte modificări posibile ale Directivei (UE) 2018/2001 sunt complet în afara domeniului de aplicare și a obiectivelor prezentei propuneri. Necesitatea unor astfel de modificări ar putea fi evaluată, după caz, în contextul pregătirii inițiativei privind cadrul pentru energia din surse regenerabile, care face parte din pachetul privind uniunea energetică pentru deceniul următor, astfel cum se menționează în anexa I la programul de lucru al Comisiei pentru 2026. Comisia va colabora în mod constructiv cu colegii, pentru a se asigura că procesul legislativ privind prezenta propunere își păstrează pe deplin obiectul esențial și nu îl denaturează.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Prezenta propunere este rezultatul angajamentului asumat de Comisie în Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile¹⁴ de a propune un pachet privind rețeaua europeană, constând în măsuri cu și fără caracter legislativ menite, printre altele, să simplifice procesul de

---

¹⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile Deblocarea adevăratei valori a uniunii noastre energetice pentru a asigura energie accesibilă, eficientă și curată pentru toți europenii, COM/2025/79 final.

autorizare a producerii de energie din surse regenerabile, a rețelelor, a infrastructurii de stocare și a stațiilor de reîncărcare pentru autoturisme și camioane.

Propunerea prezintă coerență și cu aplicarea măsurilor de autorizare existente în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile, incluzând atât verificarea transpunerii acestora, cât și sprijinirea statelor membre în aplicarea lor efectivă. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a bunelor practici referitoare la autorizare și transpunerea în timp util a Directivei modificate privind energia din surse regenerabile, în cadrul Planului de acțiune european pentru energia eoliană a fost instituit un set cuprinzător de acțiuni (planul de punere în aplicare Accele-RES), care este consolidat în continuare. Acesta prevede schimbul de bune practici în diferite foruri, sprijin bilateral pentru statele membre, crearea și actualizarea unui instrument online de întrebări și răspunsuri privind punerea în aplicare a Directivei privind energia din surse regenerabile, activități de transpunere în curs, adoptarea de recomandări și de orientări legate de legislația în materie de planificare, de autorizare și de mediu, sprijin pentru statele membre pentru reforme în materie de autorizare prin instrumentul de sprijin tehnic (IST), sprijin pentru investiții și reforme în domeniul autorizării prin Fondul de redresare și reziliență și în cadrul cererilor de propuneri lansate în 2024 și 2025 de subprogramul „Tranziția către o energie curată” (CET) din cadrul programului LIFE. Astfel cum s-a anunțat în Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile, Comisia extinde planul de punere în aplicare Accele-RES, valorificând pe deplin potențialul grupului de experți privind autorizarea și al acțiunii concertate (CA-RES), consolidând schimbul de bune practici și identificarea barierelor, modernizând instrumentul de orientare online privind autorizarea și oferind sprijin prin intermediul IST.

Propunerea este coerentă cu Directiva privind piața energiei electrice, bazându-se pe abordarea procedurilor de autorizare în cazul procedurii destinate noilor capacități și reflectând abordarea adoptată în ceea ce privește procedurile de autorizare în pachetul privind hidrogenul și gazul decarbonizat¹⁵, profitând în același timp de ocazie pentru a accelera și mai mult autorizarea proiectelor de reabilitare, modernizare sau re tehnologizare a rețelelor de transport și de distribuție.

Propunerea este coerentă și în ceea ce privește modificările procedurilor de autorizare introduse în pachetul din care face parte Directiva privind piața gazelor, prezentând doar modificări minore care nu ar trebui să influențeze transpunerea măsurilor incluse inițial în pachet.

De asemenea, propunerea este coerentă cu regimul de autorizare a proiectelor de infrastructură de interes comun și reciproc selectate în temeiul Regulamentului TEN-E. Prin asigurarea unui regim general pentru activele care nu sunt selectate în temeiul regulamentului, prezenta propunere creează cadrul de accelerare a autorizării pe care se bazează cadrul mai strict aplicabil proiectelor-cheie de infrastructură identificate în temeiul Regulamentului TEN-E.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta propunere este coerentă cu obiectivul Pactului verde de a reduce emisiile de GES cu 55 % până în 2030 și cu obligația prevăzută în Legea europeană a climei de a atinge

---

¹⁵ În special la articolul 8 din Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, JO L, 2024/1788.

neutralitatea climatică în 2050, precum și cu obiectivele Pactului pentru o industrie curată de a asigura accesul industriei europene la energie la prețuri accesibile, de a reduce facturile la energie și de a accelera introducerea energiei curate și a producției curate, inclusiv cu indicatorul-cheie de performanță privind instalarea unei capacități de energie electrică din surse regenerabile de 100 GW anual până în 2030.

Raportul Draghi¹⁶ a solicitat simplificarea și raționalizarea proceselor administrative și de autorizare, precum și o abordare strategică a dezvoltării infrastructurii transfrontaliere, coordonată între Uniune și statele membre. Consiliul a invitat Comisia să propună un cadru consolidat pentru planificarea și implementarea rețelelor, care să corespundă obiectivelor Uniunii. În concluziile sale din 16 iunie 2025¹⁷, Consiliul a invitat Comisia să propună un pachet privind rețeaua europeană care să cuprindă, printre altele, măsuri de simplificare a normelor Uniunii privind rețelele, de integrare a nevoilor la nivel național, regional și al Uniunii, de asigurare a realizării proiectelor, de dezvoltare a unor mecanisme eficiente de partajare a costurilor pentru proiectele transfrontaliere de interes comun și de evaluare a necesității unor propuneri legislative suplimentare pentru a accelera autorizarea infrastructurii energetice.

La [xxxx] a fost adoptată o propunere de regulament privind accelerarea și raționalizarea evaluărilor de mediu¹⁸. Propunerea reunește o serie de măsuri de simplificare a legislației de mediu care vizează evaluările de mediu ale planurilor, programelor și proiectelor în ceea ce privește digitalizarea, accesul la date, raționalizarea consultărilor publice și litigiile judiciare. Măsurile propuse cu privire la legislația de mediu în pachetul privind rețeaua europeană vizează proiectele privind energia din surse regenerabile și proiectele de infrastructură și sunt compatibile cu măsurile generale de simplificare prezentate în propunerea de regulament privind accelerarea și raționalizarea evaluărilor de mediu.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

• Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe două temeiuri juridice:

- articolul 194 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care oferă temeiul juridic pentru propunerea de măsuri privind dezvoltarea de noi surse de energie și energii regenerabile și asigurarea funcționării pieței energiei, care sunt obiective ale politicii energetice a Uniunii prevăzute la articolul 194 alineatul (1) literele (a) și (c) din TFUE.

Acest temei juridic este necesar pentru modificarea Directivei privind energia din surse regenerabile, a Directivei privind piața energiei electrice și a Directivei privind piața gazelor;

- articolul 192 alineatul (1) din TFUE, care oferă temeiul juridic pentru politica de mediu a Uniunii. Acest temei juridic este necesar pentru a introduce adaptări specifice ale anumitor norme de mediu ale Uniunii, cu scopul de a accelera procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și proiectele de infrastructură energetică.

---

¹⁶ https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en#paragraph_47059.

¹⁷ Consiliul Uniunii Europene, 10279/25.

¹⁸ [trimitere la Regulamentul privind accelerarea evaluărilor de mediu].

Măsurile propuse în prezenta propunere vizează domeniile menționate mai sus. Scopul lor este de a promova implementarea și integrarea mai rapidă a energiei din surse regenerabile prin accelerarea procedurilor de autorizare a proiectelor privind producerea energiei din surse regenerabile, rețelele de transport și de distribuție, stocarea și stațiile de reîncărcare. Măsurile abordează și normele privind evaluările de mediu, ca parte a elementelor care vizează simplificarea și accelerarea acestor proceduri.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

Scopul modificărilor propuse este de a facilita integrarea energiei din surse regenerabile în sistemul energetic prin simplificarea și scurtarea procedurilor de autorizare a proiectelor privind producerea energiei din surse regenerabile, precum și a celor privind rețelele de transport și de distribuție, stocarea și stațiile de reîncărcare. Modificările propuse respectă principiul **subsidiarității**, întrucât acțiunea la nivelul Uniunii va contribui la acest obiectiv într-un mod mai eficace decât acțiunea la nivel național.

Necesitatea acțiunii la nivelul UE

Atingerea obiectivelor energetice ale UE fără acțiuni suplimentare privind utilizarea energiei din surse regenerabile la nivelul UE nu ar fi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Este necesară o abordare la nivelul UE pentru a oferi statelor membre stimulentele adecvate pentru a accelera, în mod coordonat, tranziția energetică spre un sistem energetic mai eficient din punct de vedere energetic, bazat în mare parte pe surse regenerabile de energie. Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile cuprinde deja dispoziții privind autorizarea surselor regenerabile de energie, a stocării energiei în același amplasament și a rețelelor conexe. În plus, Directiva privind piața gazelor cuprinde deja o dispoziție privind procedurile de autorizare care stabilește cerințe pentru autorizarea activelor bazate pe gaze și pe hidrogen. În fine, Directiva privind piața energiei electrice cuprinde o dispoziție privind procedurile de autorizare, însă aceasta vizează doar procedurile pentru noi capacități. Este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a îmbunătăți și mai mult acest cadru de reglementare într-un mod coordonat, introducând proceduri mai rapide de autorizare pentru sursele regenerabile de energie, rețele, stocare și stații de reîncărcare, asigurând alinierea între statele membre și buna funcționare a uniunii energetice. Având în vedere diversitatea politicilor energetice ale statelor membre, o acțiune întreprinsă la nivelul UE, sprijinită de un cadru de guvernare solid, este mai potrivită pentru atingerea obiectivului climatic al UE și pentru consolidarea necesară a implementării surselor regenerabile de energie decât o acțiune întreprinsă doar la nivel național sau local.

Valoarea adăugată europeană

Acțiunea UE privind energia din surse regenerabile în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile și acțiunea privind rețelele în temeiul Directivei privind piața energiei electrice și al Directivei privind piața gazelor aduce valoare adăugată, deoarece este mai eficientă și mai eficace decât acțiunile individuale ale statelor membre, evitând o abordare fragmentată prin abordarea tranziției sistemului energetic al Uniunii într-un mod coordonat. Ea asigură reducerea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră și a poluării, protejează biodiversitatea, valorifică beneficiile pieței interne, profită pe deplin de avantajele economiilor de scară și ale cooperării tehnologice în Europa și oferă investitorilor siguranță într-un cadru de reglementare la nivelul UE. Prin întreprinderea de acțiuni la nivelul UE în combinație cu acțiuni la nivelul statelor membre, pot fi eliminate mai multe bariere în calea investițiilor publice și private, completând și consolidând acțiunile naționale și locale.

Obiectivul propunerii nu ar putea fi atins în aceeași măsură prin măsuri naționale. În același timp, statelor membre li se oferă o marjă largă de apreciere pentru a reglementa detaliile cadrelor proprii de autorizare. Propunerea implică o abordare descendentă, dar totodată menține și consolidează competențele de la nivel național și, prin urmare, se consideră că respectă principiul subsidiarității.

- **Proportionalitatea**

Inițiativa respectă principiul proporționalității. Având în vedere continuarea situației geopolitice create de invadarea Ucrainei de către Rusia și necesitatea de a spori securitatea energetică și competitivitatea UE, există o nevoie clară de acțiuni suplimentare care să accelereze implementarea surselor regenerabile de energie și, prin urmare, a rețelelor electrice și a instalațiilor de producere a hidrogenului, precum și a infrastructurii sistemului de hidrogen. Măsurile propuse contribuie în mod real la îmbunătățirea dezvoltării mai rapide și mai bine orientate a infrastructurii energetice, a energiei din surse regenerabile, a stocării și a stațiilor de reîncărcare, fără a impune costuri semnificative pentru operatorii de sisteme/inițiatorii de proiecte și nici pentru statele membre, autoritățile naționale de reglementare și Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei. Echilibrul realizat de propunere între obligații și flexibilitatea oferită statelor membre cu privire la modul de realizare a obiectivelor este considerat adecvat, având în vedere caracterul imperativ al îndeplinirii obiectivelor în materie de climă și de energie pentru 2030 și a obiectivului privind neutralitatea climatică prevăzut în Legea europeană a climei, precum și necesitatea urgentă de a reduce atât dependența energetică a Uniunii, cât și prețurile energiei.

Această modificare a Directivei (UE) 2018/2001 se limitează la ceea ce este considerat necesar pentru a simplifica și a raționaliza în continuare procedurile de autorizare a proiectelor privind producerea energiei din surse regenerabile, rețelele de transport și de distribuție, stocarea și stațiile de reîncărcare și pentru a accelera implementarea energiei din surse regenerabile și integrarea acestora. În ceea ce privește planificarea infrastructurii, modificările aduse Directivei (UE) 2019/944 se limitează la un singur articol, care este strâns legat de planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii și, prin urmare, de modificările conexe aduse Regulamentului TEN-E. Modificările vizează clarificarea legăturilor dintre directivă și Regulamentul TEN-E și alinierea formulării la modificările aduse de pachetul privind gazele [Directiva (UE) 2024/1788].

A fost inclusă o secțiune specifică privind proporționalitatea și în evaluarea impactului (secțiunea 7.4), pentru toate opțiunile care au fost avute în vedere. Propunerea se bazează pe opțiunea de politică 2, care este considerată proporțională cu natura problemei, punând accentul pe raționalizarea proceselor actuale și oferind noi instrumente semnificative care sunt considerate eficiente pentru îndeplinirea obiectivelor prezentei inițiative.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta propunere este o directivă de modificare a următoarelor directive:

- Directiva (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, prin consolidarea dispozițiilor legate de autorizare ale directivei respective (articolele 2, 15c, 15d și 16-17);
- Directiva (UE) 2019/944 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică, prin consolidarea dispoziției referitoare la procedurile de autorizare (articolul 8) cu măsuri specifice de accelerare a autorizării și prin

introducerea unor măsuri de identificare a soluțiilor alternative și de aplicare a măsurilor compensatorii atunci când se aplică derogarea prevăzută în Directiva 92/43/CEE, în Directiva 2000/60/CE și în Directiva 2009/147/CE (articolul 8a);

- Directiva (UE) 2024/1788 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, prin asigurarea coerenței între dispozițiile sale privind procedurile de autorizare (articolul 8) și cele ale Directivei (UE) 2019/944.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluările ex post/verificarea adecvării legislației existente

Având în vedere caracterul specific al modificărilor propuse și recenta modificare a Directivei (UE) 2018/2001 în 2023, efectuarea unei evaluări ex post nu era fezabilă. În evaluarea impactului a fost inclus un raport privind punerea în aplicare axat pe principalele dispoziții legate de autorizare, care sunt incluse și în prezenta propunere. Termenul de transpunere de către statele membre a dispozițiilor acestei directive legate de planificare și de autorizare a fost stabilit în principal pentru iulie 2024, dar și pentru mai 2025 (articolele 15b, 15c și 16a), cu o dată maximă de execuție stabilită la 21 februarie 2026 pentru desemnarea zonelor pretabile accelerării dezvoltării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. Prin urmare, raportul a cuprins rezultatele preliminare obținute în baza contractelor în curs privind transpunerea și realizarea practică a cadrului de autorizare. Feedbackul primit de părțile interesate arată că, chiar și în statele membre în care cadrul existent a fost transpus și este în curs de aplicare, există încă blocaje care împiedică autorizarea și implementarea rapidă. Acesta este motivul pentru care măsurile propuse se referă în principal la aspecte care nu au fost abordate sau care au fost abordate doar parțial în modificarea din 2023, completând astfel măsurile existente, în majoritatea cazurilor cu modificări limitate ale cadrului existent.

• Consultarea cu părțile interesate

În conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare, Comisia a efectuat online o amplă consultare publică deschisă (CPD) în perioada 13 mai-5 august 2025 pe site-ul „Exprimați-vă părerea”. Consultarea a vizat următoarele subiecte: i) funcționarea generală a Regulamentului TEN-E, ii) planificarea infrastructurii UE, iii) planificarea rețelei electrice la nivel național, iv) capacitatea de găzduire a rețelei electrice, v) autorizarea, vi) investițiile în infrastructura de rețea, vii) lanțurile de aprovizionare, viii) digitalizarea și reziliența, precum și ix) simplificarea.

La consultare s-au primit în total 197 de răspunsuri. În plus, au fost primite două e-mailuri prin intermediul unei căsuțe poștale funcționale destinate consultării. Au existat 197 de răspunsuri la fiecare întrebare cu variante multiple de răspuns din CPD, ceea ce înseamnă că fiecare respondent a răspuns la fiecare întrebare. În cazul unora dintre întrebări, respondenții au fost rugați să își exprime, pe o scară de cinci puncte, acordul sau dezacordul cu anumite afirmații. Scara a fost următoarea: i) Puternic în dezacord, ii) Oarecum în dezacord, iii) Neutru, iv) Oarecum de acord, v) Puternic de acord. A fost oferită și opțiunea „nu știu”.

Aproximativ o treime dintre respondenți (34 %; 36 % dintre întreprinderi, 37 % dintre asociațiile de întreprinderi, 14 % dintre ONG-uri, 10 % dintre autoritățile publice) au declarat că dispozițiile privind autorizarea din Regulamentul TEN-E nu sunt clare și ușor de pus în

aplicare, 16 % au păstrat o părere neutră, iar 34 % nu au avut o părere clară. O mare majoritate, și anume 83 % (92 % dintre întreprinderi, 83 % dintre asociațiile de întreprinderi, 29 % dintre ONG-uri, 70 % dintre autoritățile publice) au susținut simplificarea și raționalizarea evaluărilor de mediu (doar 5 % având o părere neutră și 5 % neavând o părere clară). În mod similar, 82 % dintre respondenți (83 % dintre întreprinderi, 81 % dintre asociațiile de întreprinderi, 79 % dintre ONG-uri, 80 % dintre autoritățile publice) au fost de acord că procedurile de autorizare ar trebui să fie complet digitalizate (doar 7 % având o părere neutră și 9 % neavând o părere clară). În plus, 77 % dintre respondenți (78 % dintre întreprinderi, 85 % dintre asociațiile de întreprinderi, 50 % dintre ONG-uri, 70 % dintre autoritățile publice) au fost de acord că termenele pentru autorizarea rețelelor ar trebui scurtate sau că ar trebui stabilite acolo unde lipsesc, doar 7 % având o părere neutră și 9 % neavând o părere clară.

Mai mult, 64 % dintre respondenți au fost de acord că ar trebui simplificate procedurile de autorizare a activelor de stocare (59 % dintre întreprinderi, 81 % dintre asociațiile de întreprinderi, 50 % dintre ONG-uri, 70 % dintre autoritățile publice), 13 % au păstrat o părere neutră, iar 18 % nu au avut o părere clară. Ceva mai mulți (69 %) au susținut simplificarea procedurilor de autorizare a proiectelor privind rețeaua de distribuție, a proiectelor privind energia din surse regenerabile la scară mică și a unor activități precum reconfigurarea, reabilitarea și re tehnologizarea (67 % dintre întreprinderi, 80 % dintre asociațiile de întreprinderi, 50 % dintre ONG-uri, 60 % dintre autoritățile publice), în timp ce 8 % au avut o părere neutră, iar 19 % nu au avut o părere clară. În plus, 71 % au fost de acord că ar trebui simplificate procedurile de autorizare a proiectelor hibride (care combină diferite tehnologii, inclusiv stocarea) și a altor soluții inovatoare (72 % dintre întreprinderi, 85 % dintre asociațiile de întreprinderi, 43 % dintre ONG-uri, 60 % dintre autoritățile publice), 11 % au avut o părere neutră, iar 14 % nu au avut o părere clară.

În același timp, au avut loc două dialoguri publice privind punerea în aplicare, unul cu comisarul Jessika Roswall pe tema evaluărilor de mediu și a autorizării¹⁹ și unul cu comisarul Jørgensen pe tema autorizării proiectelor privind energia din surse regenerabile și a infrastructurii conexe²⁰. În ambele dialoguri, părțile interesate au semnalat necesitatea de a simplifica procedura de autorizare, în special în ceea ce privește evaluările de mediu, precum și necesitatea de a intensifica eforturile de punere în aplicare a legislației actuale a UE și de diseminare a bunelor practici. Totodată, în cadrul dialogului privind punerea în aplicare cu comisarul Jørgensen a fost evidențiată necesitatea unei mai mari **simplificări a procedurilor** (în special pentru proiectele la scară mică, pentru stocare și re tehnologizare), prin extinderea principiului referitor la **interesul public superior**, prin **exceptări specifice** de la anumite acte legislative ale UE, prin accelerarea **digitalizării** proceselor de autorizare și prin îmbunătățirea **disponibilității datelor**.

În plus, într-un raport recent privind starea regiunilor și orașelor²¹, una dintre cererile adresate Europei de către regiuni și orașe a fost de a accelera procesul de autorizare a surselor regenerabile de energie, ele indicând întârzierile administrative ca fiind unul dintre principalele obstacole încă nesoluționate în calea implementării rapide. În același timp, ele au solicitat dezvoltarea unui sistem de autorizare digital, armonizat la nivelul UE, despre care

---

¹⁹ [Dialog privind punerea în aplicare pe tema evaluărilor de mediu și a autorizării – Mediu.](#)

²⁰ [Dialog privind punerea în aplicare pe tema autorizării proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile și a infrastructurii conexe cu comisarul Jørgensen – Comisia Europeană.](#)

²¹ Comitetul European al Regiunilor, „Raportul anual al UE privind starea regiunilor și orașelor 2025” (octombrie 2025): [Starea regiunilor și orașelor din Uniunea Europeană | Comitetul European al Regiunilor.](#)

consideră că ar reduce birocrăția și ar contribui la aprobări mai rapide la nivel local, ceea ce amintește de propunerea noastră privind o mai mare digitalizare și centralizare a procedurilor de autorizare.

Aceste răspunsuri au confirmat nevoia de a întreprinde acțiuni de simplificare și accelerare a procedurilor de autorizare. Feedbackul primit este bine reflectat în propunere, care abordează aspectele menționate mai sus, pentru care o mare parte a respondenților au indicat necesitatea simplificării, a accelerării și a digitalizării procesului de autorizare.

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Comisia a efectuat această analiză utilizând diferite canale de informare. În pregătirea raportului de punere în aplicare anexat la evaluarea impactului a fost efectuată o analiză documentară juridică și privind politicile. În primul rând, Comisia a luat act inclusiv de experiențele statelor membre în ceea ce privește punerea în aplicare a dispozițiilor legate de autorizare din Directiva privind energia din surse regenerabile, colectate prin intermediul unui studiu specific privind „Sprijinul tehnic pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicii în domeniul SRE – Simplificarea procedurilor administrative și de autorizare pentru instalațiile SRE (Simplificarea SRE)”²², publicat în aprilie 2023. Pe lângă documentele legislative relevante, principala sursă a fost activitatea proprie a Comisiei privind punerea în aplicare a părții referitoare la autorizare din Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile, inclusiv prin intermediul verificărilor privind transpunerea. Evoluția verificărilor privind transpunerea a fost sintetizată în iunie 2025 prin intermediul primului raport intermediar prezentat Comisiei în cadrul contractului specific în curs de „Asistență juridică pentru verificarea transpunerii de către statele membre a Directivei de modificare (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023”. În plus, analiza a trecut în revistă constatările studiului în curs care vizează „Monitorizarea progreselor privind măsurile de raționalizare a procedurilor de acordare a autorizațiilor în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile și al Regulamentului privind situațiile de urgență și elaborarea indicatorilor-cheie de performanță referitori la autorizare” și ale primului raport intermediar aferent primit de Comisie în iulie 2025, precum și constatările studiului privind monitorizarea punerii în aplicare a Recomandării Comisiei privind accelerarea procedurilor de autorizare²³. În plus, prezentul raport a fost completat de rezultatul discuțiilor purtate începând din aprilie 2023 în cadrul a șase reuniuni ale grupului de experți privind autorizarea energiei din surse regenerabile și în cadrul unui eveniment cu părțile interesate, de rezultatul discuțiilor privind punerea în aplicare a dispozițiilor în materie de autorizare din Acțiunea concertată privind Directiva privind energia din surse regenerabile (CA-RES²⁴), precum și de concluziile dialogului privind punerea în aplicare cu comisarul Jørgensen pe tema autorizării proiectelor în domeniul energiei din surse regenerabile și a infrastructurilor conexe din iunie 2025²⁵. În plus, în ceea ce privește procedurile de autorizare aplicabile infrastructurilor

---

²² Raportul final se găsește aici: [Technical support for RES policy development and implementation – simplification of permission and administrative procedures for RES installations \(RES Simplify\) – Oficiul pentru Publicații al UE](#).

²³ Comisia Europeană: Direcția Generală Energie, COWI, Eclareon și Prognos, Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report (Monitorizarea punerii în aplicare a Recomandării Comisiei privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe și a orientărilor aferente – Raport final), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2833/2257747>.

²⁴ www.ca-res.eu.

²⁵ A se vedea nota de subsol 18.

energetice, acestea au fost evaluate în cadrul „Studiului privind procesul național de autorizare aplicabil proiectelor de infrastructură de transport al energiei, cu accent pe proiectele de interes comun și pe proiectele de interes reciproc conform capitolului III din Regulamentul (UE) 2022/869”, contractat de Comisie și publicat la începutul anului 2025²⁶. Printre alte deficiențe legate de evaluările de mediu, de claritatea procedurilor și de acceptarea de către public, acest studiu a identificat lacunele care trebuie abordate pentru a facilita un cadru de autorizare unificat și eficient, care să sprijine implementarea în timp util a proiectelor de infrastructură esențiale.

- **Evaluarea impactului**

Pentru prezenta propunere a fost întocmită o evaluare a impactului și s-a primit un aviz pozitiv cu observații din partea CCN [RSB/RM/cdd – rsb(2025)9584707].

Au fost evaluate trei opțiuni (a se vedea tabelul de mai jos):

Scurtarea și simplificarea procedurilor de autorizare a proiectelor privind infrastructura energetică, energia din surse regenerabile și stocarea, precum și a stațiilor de reîncărcare	C.1	Sprijinirea punerii în aplicare a legislației existente și emiterea de orientări
	C.2	Modificări legislative specifice pentru accelerarea autorizării
	C.3	Regim de coordonare a autorizării centralizat la nivelul UE pentru anumite proiecte de infrastructură energetică la scară largă („al 28-lea regim”)

Măsura C.2, care este opțiunea preferată și care stă la baza prezentei propuneri, presupune modificări legislative menite să accelereze și să simplifice și mai mult procedurile de autorizare a rețelelor de transport locale, naționale și transfrontaliere, precum și a proiectelor privind energia din surse regenerabile și stocarea și a stațiilor de reîncărcare. Aceste modificări ar putea cuprinde: (1) stabilirea unui cadru la nivelul UE pentru autorizarea accelerată a proiectelor de distribuție, transport și stocare a energiei electrice și a stațiilor de reîncărcare, inclusiv alinierea la dispozițiile privind autorizarea aplicabile infrastructurii pentru hidrogen la nivelul UE și consolidarea lor suplimentară; (2) introducerea unor modificări în Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile și (3) simplificarea și raționalizarea evaluărilor de mediu aplicabile activelor energetice; exceptarea anumitor proiecte, datorită caracteristicilor lor, de la anumite evaluări sau elemente ale acestora.

Opțiunea de statu-quo a fost respinsă ca opțiune de politică dintr-un stadiu incipient, deoarece problemele identificate ar persista sau probabil s-ar agrava și, prin urmare, ar împiedica

²⁶ Comisia Europeană: Direcția Generală Energie, Milieu, Bruggeman, V., Vona, L., Moreira, G. et al., *Study on national permit granting process applicable to energy transmission infrastructure projects with a focus on projects of common interest and projects of mutual interest under Chapter III of Regulation (EU) 2022/869 – Overview report* [Studiu privind procesul național de autorizare aplicabil proiectelor de infrastructură de transport al energiei, cu accent pe proiectele de interes comun și pe proiectele de interes reciproc conform capitolului III din Regulamentul (UE) 2022/869 – Raport general], Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025, <https://data.europa.eu/doi/10.2833/2566900>.

realizarea obiectivelor identificate. În comparație cu opțiunile 1 și 3, opțiunea 2 a fost considerată mai bună în ceea ce privește impactul, eficiența, coerența, subsidiaritatea și proporționalitatea. Au fost identificate următoarele tipuri de impact:

Impactul economic

Prin crearea unui cadru clar, cu termene concrete mai scurte și proceduri mai simple pentru dezvoltarea proiectelor SRE, a rețelelor, a stocării și a stațiilor de reîncărcare, propunerea ar conduce la scurtarea timpului de execuție a proiectelor, aducând astfel beneficii economice pozitive. Această concluzie este susținută de experiența punerii în aplicare a măsurilor obligatorii și opționale de accelerare a procesului de autorizare care au fost introduse prin Regulamentul privind situațiile de urgență. Germania utilizează pe scară largă măsurile prevăzute în acest regulament, ceea ce a dus la o accelerare substanțială a autorizărilor. Se preconizează că abordarea întârzierilor în implementarea proiectelor va genera beneficii constând într-o scădere de ansamblu a prețurilor angro ale energiei electrice și, per total, va spori bunăstarea.

Competitivitatea

În general, dacă Europa poate scurta în mod semnificativ procedurile de planificare și de autorizare, pe lângă obținerea de beneficii economice directe, ar putea fi îmbunătățită și poziția sa competitivă în raport cu concurenții direcți, de exemplu datorită electrificării industriei într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor.

Digitalizarea

Propunerea ar impune statelor membre să își digitalizeze suplimentar procedurile de autorizare prin integrarea instrumentelor digitale, să creeze, să actualizeze în permanență platformele cu date relevante și să își perfecționeze personalul pentru a gestiona noile elemente digitale.

Sarcina administrativă

Măsurile prevăzute în propunere trebuie puse în aplicare de autoritățile naționale și locale, în special în ceea ce privește: înzestrarea autorităților responsabile cu acordarea autorizațiilor cu tot personalul, toate competențele și toate instrumentele necesare pentru a gestiona numărul tot mai mare de cereri de autorizare, termenele accelerate de autorizare și simplificarea procedurilor de autorizare pentru anumite proiecte și pentru rețehnologizare, crearea de platforme și instrumente digitale pentru procesul de autorizare și pentru conceperea unor sisteme de împărțire a beneficiilor destinate participării publicului la proiectele privind energia din surse regenerabile, precum și a unor noi proceduri ca puncte unice de contact pentru infrastructura de transport și distribuție a energiei electrice în general și pentru stocare și stațiile de reîncărcare, care nu intră sub incidența Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile. Acest efect pe termen scurt la nivelul costurilor s-ar transforma însă în economii pe termen mediu și lung ca urmare a procedurilor raționalizate, simplificate și accelerate.

Impactul social

Propunerea conține măsuri suplimentare de consolidare a implicării publice timpurii și eficiente și de promovare a sprijinului public pentru proiectele privind energia din surse regenerabile. Măsurile includ în mod expres dispoziții care vizează creșterea participării publicului și, prin

urmare, acceptarea socială a proiectelor privind energia din surse regenerabile. Prin revizuirea măsurilor actuale privind acceptarea de către public a proiectelor privind energia din surse regenerabile, Comisia va fi în măsură să evalueze oportunitatea introducerii unor măsuri care să aducă beneficii directe sau indirecte consumatorilor, de exemplu prin sistemele de împărțire a beneficiilor și prin crearea de locuri de muncă.

Impactul asupra mediului

Asigurarea dezvoltării infrastructurilor energetice, în special a rețelelor electrice, este esențială pentru a crește ponderea producției de energie din surse regenerabile integrată în mixul energetic, prevenind daunele pentru mediu cauzate de restricții. Integrarea SRE va face posibilă limitarea utilizării combustibililor fosili, reducând emisiile de gaze cu efect de seră și contracarând astfel doi factori majori ai declinului biodiversității: schimbările climatice și poluarea aerului. Propunerea cuprinde măsuri care vizează acordarea mai rapidă a autorizațiilor și, prin urmare, o implementare mai rapidă și pe scară largă, care este asociată utilizării unui spațiu mai amplu, având așadar un efect asupra mediului, însă măsurile sunt concepute astfel încât să nu diminueze nivelul de protecție a mediului.

Efectele relevante asupra mediului natural și antropic nu se limitează la emisiile de GES și emisiile diferite de CO₂. Aceste efecte depind în mare măsură de tehnologia utilizată, de amplasarea activelor și de starea ecologică a faunei și florei din împrejurimi. Totuși, efectele respective sunt abordate încă de la conceperea măsurilor propuse, prin introducerea unor măsuri de salvagardare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificarea**

Propunerea nu este legată de REFIT, însă include măsuri care au un impact pozitiv în ceea ce privește simplificarea și îmbunătățirea eficienței; de exemplu, scurtarea termenelor de autorizare simplifică procesul, aduce clarificări cadrului existent și reduce sarcina administrativă pentru inițiatorii proiectelor. Propunerea este adaptată pentru internet și adecvată atât pentru mediul fizic, cât și pentru mediul digital. Include măsuri de promovare a digitalizării procedurilor de autorizare, precum și de colectare și diseminare a informațiilor și a datelor legate de mediu care sunt necesare pentru finalizarea evaluărilor și a autorizațiilor relevante. Aceste instrumente digitale vor contribui și la centralizarea procedurilor, astfel încât să fie facilitat accesul cetățenilor și al întreprinderilor. Toate aceste soluții digitale vor ține seama de aspectele legate de protecția datelor și de securitatea cibernetică, în conformitate cu politicile generale ale UE.

- **Drepturile fundamentale**

În ceea ce privește coerența cu Carta drepturilor fundamentale, obiectivul general al acestei revizuirii este de a simplifica și raționaliza procedurile de autorizare pentru infrastructura energetică, cum ar fi rețelele, stocarea și stațiile de reîncărcare, precum și pentru energia din surse regenerabile, cu scopul de a spori integrarea energiei din surse regenerabile și a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. Acest lucru este în deplină conformitate cu articolul 37 din cartă, conform căruia politicile Uniunii trebuie să prevadă un nivel ridicat de protecție a mediului și îmbunătățirea calității acestuia, care să fie asigurat în conformitate cu principiul dezvoltării durabile.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu generează costuri suplimentare pentru bugetul UE. Sunt prevăzute doar câteva nevoi bugetare pentru studiile de fundamentare a verificărilor privind transpunerea.

Prezenta propunere modifică o directivă existentă cu privire la promovarea energiei din surse regenerabile și, prin urmare, se estimează că impactul administrativ și costurile aferente pentru statele membre vor fi moderate, majoritatea structurilor și a normelor necesare fiind deja instituite. Statele membre vor avea de suportat costuri legate de punerea în aplicare a noii obligații de a crea o platformă digitală centralizată pentru toate autorizațiile necesare, precum și de înființarea facilitatorului, însă aceste investiții vor reduce în timp cheltuielile administrative și volumul de muncă. În plus, se preconizează că raționalizarea generală a procedurilor va genera economii de costuri semnificative pentru statele membre. În acest scop, trebuie avut în vedere și faptul că orice cost apărut ca urmare a noii creșteri a utilizării și integrării energiei din surse regenerabile va fi echilibrat de alte beneficii economice, sociale și de mediu, cum ar fi securitatea mai mare a aprovizionării datorită înlocuirii combustibililor fosili importați din țări terțe și reziliența sporită la externalități, precum și contribuția la absorbantul de carbon și reducerea poluării aerului.

Prezenta propunere modifică, de asemenea, directivele existente privind evaluarea impactului asupra mediului, conservarea păsărilor sălbatice și a habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică. Modificările aduse directivelor privind conservarea păsărilor sălbatice și a habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică nu vor genera costuri. Din modificările introduse în evaluarea impactului asupra mediului, măsura care impune o bază de date cu toate datele și informațiile relevante privind mediul va presupune anumite costuri, chiar dacă unele state membre dispun deja de astfel de baze de date. Pentru restul modificărilor, se estimează așadar că impactul și costurile administrative vor fi moderate, deoarece majoritatea structurilor și a normelor necesare sunt deja instituite.

5. ALTE ELEMENTE

• Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare

După adoptarea prezentei directive de modificare de către colegiitori, în cursul perioadei de transpunere, Comisia va întreprinde următoarele acțiuni pentru a facilita transpunerea ei:

- disponibilitate pentru reuniuni bilaterale și pentru convorbiri cu statele membre în cazul unor întrebări specifice privind transpunerea directivei;
- explicații și asistență tehnică statelor membre prin intermediul instrumentului online pus la dispoziția reprezentanților statelor membre pentru întrebări;
- actualizarea recomandării și a orientărilor privind acordarea autorizațiilor, dacă va fi necesar.

După termenele de transpunere, Comisia va realiza o evaluare cuprinzătoare pentru a stabili dacă statele membre au transpus prezenta directivă în mod complet și corect.

• Documentele explicative (în cazul directivelor)

În urma hotărârii Curții Europene de Justiție în cauza Comisia/Belgia (cauza C-543/17), statele membre trebuie să anexeze la notificările măsurilor naționale de transpunere informații suficiente de clare și de precise, indicând dispozițiile din legislația națională care transpun dispozițiile unei directive. Acest lucru trebuie asigurat pentru fiecare obligație, nu numai la „nivel de articol”. În principiu, dacă respectă această obligație, statele membre nu trebuie să trimită Comisiei documente explicative suplimentare privind transpunerea.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Modificări ale Directivei (UE) 2018/2001 (articolul 1 din prezenta propunere)

- Articolul 2 din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a introduce câteva definiții.
- Articolul 15c din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a introduce obligația statelor membre de a nu identifica teritorii mari în care instalarea de proiecte privind energia din surse regenerabile să fie din start imposibilă din motive de mediu, inclusiv de protecție a peisajului.
- Articolul 15d din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a introduce măsuri prin care statele membre să se asigure că o parte din beneficiile proiectelor privind energia din surse regenerabile sunt transferate cetățenilor și comunităților locale, precum și o obligație de a desemna și finanța un facilitator independent care să promoveze dialogul dintre dezvoltatorul proiectului și publicul larg.
- Articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a introduce obligația statelor membre de a crea un portal digital unic la nivel național pentru toate etapele procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele. Acest portal va avea, de asemenea, acces la toate datele privind observațiile referitoare la specii și la alte date geologice și de mediu puse la dispoziție de autoritățile de mediu competente, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.
- Articolul 16b din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a elimina trimiterea la uciderea sau perturbarea deliberată a speciilor atunci când au fost adoptate măsurile de atenuare necesare, cu scopul de a introduce aprobarea tacită pentru procedura de acordare a autorizațiilor în afara zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile.
- Articolul 16c din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a include norme specifice de facilitare a re tehnologizării în pofida schimbărilor în ceea ce privește utilizarea terenurilor, precum și pentru a raționaliza cerințele de mediu pentru re tehnologizarea proiectelor de energie eoliană din surse regenerabile în cazul în care nu se utilizează suprafețe de teren suplimentare.
- Articolul 16d din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a raționaliza normele de autorizare în ceea ce privește procesul de acordare a autorizațiilor pentru instalațiile solare la scară mică și instalațiile solare pe structuri artificiale.
- Articolul 16f din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a elimina posibilitatea statelor membre de a restricționa aplicarea interesului public superior și de a extinde aplicarea prezumției de interes public superior la conflictele în care interesele aflate în conflict depășesc interesele de mediu.
- Articolul 16g se introduce în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a preciza domeniul de aplicare al evaluării soluțiilor alternative satisfăcătoare și al cerinței privind aplicarea unor măsuri compensatorii în sensul legislației relevante a Uniunii în domeniul mediului.

- Articolul 16h se introduce în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a reglementa procedura de acordare a autorizațiilor pentru stocarea de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului.
- Articolul 16i se introduce în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a reglementa procesul de acordare a autorizațiilor pentru stațiile de reîncărcare.
- Articolul 16j se introduce în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a reglementa procesul de acordare a autorizațiilor pentru hibridizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile.
- Articolul 17 din Directiva (UE) 2018/2001 se modifică pentru a consolida toate dispozițiile privind racordarea la rețea, pentru a extinde domeniul lor de aplicare și pentru a introduce norme clare privind procedurile de autorizare a racordării la rețea, inclusiv termene specifice pentru racordarea anumitor proiecte.

Modificări ale Directivei (UE) 2019/944 (articolul 2 din prezenta propunere)

- Articolul 8 din Directiva (UE) 2019/944 se modifică pentru a reglementa procedura de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție, introducând cerința ca autoritățile naționale să dispună de resursele adecvate, termene pentru procedurile de autorizare, aprobarea tacită a deciziilor administrative, o limită de timp pentru cererile de date adresate de autorități inițiatorilor de proiecte, o prezumție temporară de interes public superior în cazul rețelelor electrice, o exceptare temporară de la evaluările impactului asupra mediului și de la evaluările corespunzătoare în cazul reabilitării, al modernizării sau al rețehnologizării rețelelor de transport și de distribuție existente, aspecte legate de evaluarea proiectelor care fac obiectul Directivei 2000/60/CE și de evaluarea emisiilor de azot care ar putea fi efectuată în vederea conformării cu Directiva 92/43/CEE, precum și limitarea evaluărilor de mediu la noile active. În fine, articolul se modifică pentru a impune statelor membre obligația de a institui platforme digitale pentru gestionarea cererilor de autorizare. Aceste platforme vor avea, de asemenea, acces la toate datele privind observațiile referitoare la specii și la alte date geologice și de mediu puse la dispoziție de autoritățile de mediu competente, în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.
- Articolul 8a se introduce în Directiva (UE) 2019/944 pentru a preciza domeniul de aplicare al evaluării soluțiilor alternative satisfăcătoare și al cerinței privind aplicarea unor măsuri compensatorii în sensul legislației relevante a Uniunii în domeniul mediului.
- Articolul 40a se introduce în Directiva (UE) 2019/944 pentru a reglementa dezvoltarea rețelei și competențele de a lua decizii în materie de investiții la nivel național. Articolul înlocuiește actualul articol 51 pentru a clarifica aplicarea juridică a dispozițiilor relevante și vizează asigurarea coerenței depline cu modificările recente aduse Directivei (UE) 2024/1788 și Regulamentului TEN-E.
- Articolul 51 din Directiva (UE) 2019/944, referitor la dezvoltarea rețelei și competențele de a lua decizii în materie de investiții, se elimină deoarece aspectele respective vor fi reglementate de noul articol 40a.

Modificări ale Directivei (UE) 2024/1788 (articolul 3 din prezenta propunere)

- Articolul 8 din Directiva (UE) 2024/1788 se modifică pentru a introduce cerința ca autoritățile naționale să dispună de resursele adecvate, aprobarea tacită a deciziilor administrative, o limită de timp pentru cererile de date adresate de autorități inițiatorilor de proiecte și cerința ca procedurile de autorizare să fie gestionate prin intermediul platformei digitale.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944 și (UE) 2024/1788 în ceea ce privește accelerarea procedurilor de acordare a autorizațiilor**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1) și articolul 194 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Procedurile lente și complicate de acordare a autorizațiilor, inclusiv pentru racordările la rețea, reprezintă unul dintre principalii factori care întârzie dezvoltarea proiectelor energetice. Realizarea integrală a unei rețele de transport al energiei electrice durează aproximativ 10 ani, mai mult de jumătate din timpul necesar fiind alocat autorizării. În mod similar, autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile poate dura până la nouă ani, în funcție de statul membru și de tehnologia implicată. Instalațiile de stocare pot necesita între un an și șapte ani, în funcție de tehnologie. Procedurile de acordare a autorizațiilor pentru construirea stațiilor de reîncărcare de-a lungul autostrăzilor și în depouri sau pentru transformarea acestora pot dura până la doi ani în unele state membre. Lentoarea procesului de autorizare este cauzată, printre altele, de lipsa coerenței între sistemele administrative ale mai multor autorități, de insuficiența personalului la nivelul autorităților, de durata evaluărilor de mediu, de neacceptarea de către public, de digitalizarea precară și disponibilitatea limitată a datelor, precum și de probleme administrative și judiciare.
- (2) În ultimii ani, la nivelul Uniunii au fost introduse noi măsuri menite să accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și, într-o anumită măsură, pentru proiectele de infrastructură. În 2022 a fost adoptat Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului³ cu scopul de a accelera

---

¹ JO C , , p. .

² JO C , , p. .

³ Regulamentul (UE) 2022/2577 al Consiliului din 22 decembrie 2022 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile, JO L 335, 29.12.2022, p. 36, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2577/oj>).

procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind energia din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe. Aplicarea sa parțială a fost prelungită prin Regulamentul (UE) 2024/223 al Consiliului⁴ până la 30 iunie 2025. În plus, Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului⁵ a modificat Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului⁶ pentru a raționaliza procedurile administrative de autorizare a centralelor producătoare de energie din surse regenerabile prin introducerea unui cadru de autorizare cuprinzător, cu termene mai scurte și cu norme mai simple. Directiva modificată a inclus obligații de cartografiere, obligația de a desemna zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile în care se preconizează că proiectele vor avea un impact scăzut asupra mediului și, prin urmare, se pot aplica norme mai rapide și mai simple, precum și măsuri opționale de introducere a unor zone pretabile accelerării în cazul proiectelor de infrastructură, în care proiectele de infrastructură sunt exceptate de la o evaluare a impactului asupra mediului în anumite condiții, cum ar fi efectuarea unei evaluări strategice de mediu a zonei.

- (3) Este nevoie de o mai mare simplificare și scurtare a procedurilor administrative de acordare a autorizațiilor, într-un mod coordonat și armonizat, pentru a se asigura că Uniunea își atinge obiectivele ambițioase în materie de climă și de energie pentru 2030 și obiectivul privind neutralitatea climatică până în 2050. Directiva (UE) 2018/2001 nu a abordat probleme importante, care întârzie semnificativ procedurile de acordare a autorizațiilor și integrarea surselor regenerabile de energie în sistem, cum ar fi procedurile lente de acordare a autorizațiilor pentru rețele, pentru stocarea de sine stătătoare a energiei sau pentru stațiile de reîncărcare, neacceptarea de către public sau digitalizarea insuficientă a procedurilor. În plus, directiva respectivă include doar unele dintre măsurile prevăzute în Regulamentul (UE) 2022/2577, dar nu conține o serie de măsuri importante incluse în acesta care au încetat să se aplice, cum ar fi extinderea priorității proiectelor privind energia din surse regenerabile dincolo de aspectele de mediu și raționalizarea respectării anumitor norme de mediu. În fine, sunt necesare câteva modificări specifice ale măsurilor existente în Directiva (UE) 2018/2001 pentru a asigura eficacitatea deplină a acestora.
- (4) Articolul 15c din Directiva (UE) 2018/2001 introduce obligația statelor membre de a desemna zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile pentru cel puțin o tehnologie de obținere a energiei din surse regenerabile. În vederea acestei desemnări, statele membre pot să excludă anumite zone de la a deveni zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile ca urmare a valorii lor de mediu ridicate și a sensibilităților acestora. Totuși, pentru a nu submina obiectivele desemnării de zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, statele membre nu ar trebui să identifice teritorii mari în care instalarea de proiecte privind energia din surse

---

⁴ Regulamentul (UE) 2024/223 al Consiliului din 22 decembrie 2023 de modificare a Regulamentului (UE) 2022/2577 de stabilire a unui cadru pentru accelerarea implementării energiei din surse regenerabile (JO L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

⁵ Directiva (UE) 2023/2413 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 octombrie 2023 de modificare a Directivei (UE) 2018/2001, a Regulamentului (UE) 2018/1999 și a Directivei 98/70/CE în ceea ce privește promovarea energiei din surse regenerabile și de abrogare a Directivei (UE) 2015/652 a Consiliului (JO L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj>).

⁶ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/2001/oj>).

regenerabile să fie din start imposibilă din motive de mediu, inclusiv de protecție a peisajului, deoarece proiectele respective vor face obiectul unor evaluări de mediu specifice relevante, care vor permite identificarea impactului potențial asupra mediului și abordarea acestuia.

- (5) Procesele neviabile de participare a publicului, care generează opoziție sub forma unor provocări administrative și judiciare, continuă să contribuie la durată lungă a implementării proiectelor energetice relevante. Dificultățile fac să apară etape suplimentare în afara calendarelor prevăzute pentru procedurile administrative de acordare a autorizațiilor, ducând la întârzieri neprevăzute a căror durată variază în funcție de viteza judiciară a statului membru în cauză. Neacceptarea de către public este unul dintre principalele obstacole în calea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru energia din surse regenerabile și, prin urmare, a pătrunderii pe piață. Asigurarea de către comunitățile locale a participării publicului la proiectele privind energia din surse regenerabile, în special la cele de mai mare amploare, poate spori acceptarea de către public. Prin urmare, statele membre ar trebui să adopte măsuri prin care beneficiile proiectelor mari de energie din surse regenerabile să fie împărțite cu cetățenii și comunitățile locale ca urmare a participării directe sau indirecte, fără a aduce atingere libertății de alegere a furnizorului în conformitate cu articolul 4 din Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului⁷. Aceste măsuri pot consta în măsuri de participare financiară directă sub diverse forme, cum ar fi: sisteme de proprietate comună, inclusiv prin cooperarea cu comunitățile de energie; scheme de finanțare participativă sau sisteme de autoconsum al energiei din surse regenerabile sau de partajare a energiei, sau în măsuri de participare financiară indirectă, cum ar fi: promovarea contractelor și a creării de locuri de muncă pentru comunitățile locale, inclusiv prin programe de formare; fonduri de beneficii comunitare; compensații financiare pentru comunitățile locale aflate în proximitatea proiectului; construirea și întreținerea de infrastructură publică în proximitatea proiectului; reduceri ale prețului energiei electrice sau sprijin pentru clienții vulnerabili și pentru persoanele afectate de sărăcie energetică.
- (6) Rezistența locală, care adesea își are originea în lipsa transparenței, și implicarea insuficientă a comunității pot duce la întârzieri în procedurile de acordare a autorizațiilor și la litigii ulterioare. Implicarea corespunzătoare a publicului dintr-o etapă timpurie este un factor clar de reușită a proiectelor privind energia din surse regenerabile, astfel cum se indică în Recomandarea (UE) 2024/1343 a Comisiei⁸. Un facilitator profesionist independent poate accelera implementarea instalațiilor mari de energie din surse regenerabile, de peste 10 MW, prin promovarea consultărilor între dezvoltatorii de proiecte și comunitățile locale înaintea și în timpul procedurilor de acordare a autorizațiilor, după caz, cu scopul de a promova dialogul și de a ajunge la un consens între părțile relevante pe parcursul întregului proces, precum și de a evita litigiile în justiție. Facilitatorul ar trebui să fie un terț independent de părțile relevante și să nu aibă niciun interes financiar legat de dezvoltator sau de comunitatea în care este amplasat proiectul.

---

⁷ Directiva (UE) 2019/944 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/UE (JO L 158, 14.6.2019, p. 125, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>).

⁸ Recomandarea (UE) 2024/1343 a Comisiei din 13 mai 2024 privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe (JO L, 2024/1343, 21.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1343/oj>).

- (7) Lipsa de resurse a autorităților responsabile cu acordarea autorizațiilor, precum și nedigitalizarea procedurilor de autorizare și indisponibilitatea datelor reprezintă blocaje care încetinesc procedurile de autorizare. Digitalizarea și utilizarea corespunzătoare a funcțiilor inteligenței artificiale sunt instrumente esențiale pentru accelerarea procedurilor și pentru creșterea eficienței la nivelul tuturor părților implicate. Devine astfel posibilă o gestionare mai rapidă a cererilor de către autoritățile competente, iar inițiatorii proiectelor pot avea acces rapid chiar de la început la informații clare privind etapele procesului și cerințele, ceea ce asigură transparența și monitorizarea. Totuși, procedurile de acordare a autorizațiilor nu reușesc să țină pasul cu digitalizarea, deoarece aceasta se realizează adesea neuniform între procedurile și etapele de autorizare de la nivelul diferitelor autorități competente, iar în majoritatea statelor membre nu există un proces digital unificat⁹. În plus, deseori se utilizează mai multe portaluri digitale pentru a trata aceeași cerere de proiect, iar interoperabilitatea nu este mereu asigurată. Aceasta duce la o sarcină administrativă ridicată pentru inițiatorii proiectelor, la o coordonare internă limitată între autoritățile responsabile cu procedurile de autorizare la diferite niveluri, la o lipsă de vizibilitate a stadiului cererii și la neclarități cu privire la blocajele care încetinesc procedurile de acordare a autorizațiilor. Statele membre ar trebui să creeze un portal digital unic la nivel național pentru toate etapele procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele, care să contribuie la o mai mare uniformitate în ceea ce privește digitalizarea, interoperabilitatea și transparența la nivelul diverselor autorități responsabile cu autorizarea din statele membre și, în cele din urmă, să accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor. De asemenea, acesta ar trebui să simplifice procesul, dând posibilitatea solicitanților să își depună cererile pe un portal unic care poate atribui cererile în mod automat autorității competente, care le va trata direct pe portal, evitând etapele intermediare pe suport de hârtie. Portalul ar trebui să prezinte funcții, inclusiv prin intermediul inteligenței artificiale, care să permită punctului unic de contact, altor autorități și solicitanților să verifice stadiul cererii și punctele în care se înregistrează întârzieri, precum și respectarea termenelor de autorizare. În plus, ar trebui să permită extragerea de statistici cu scopul de a verifica evoluția generală a procedurilor de acordare a autorizațiilor în statele membre. Formatul ales pentru stocarea și comunicarea datelor relevante colectate prin intermediul portalului ar trebui să fie interoperabil. Portalul ar trebui să faciliteze sarcinile punctului unic de contact, care ar trebui să aibă acces la toate datele și informațiile relevante.
- (8) Termenele de autorizare mai scurte și mai rapide aferente procedurilor de acordare a autorizațiilor trebuie să fie însoțite de măsuri suplimentare care să asigure eficacitatea lor în practică. Măsurile de aprobare administrativă tacită asigură aprobarea automată a unei cereri în cazul în care administrația publică nu acționează într-un termen definit prin lege și, prin urmare, reprezintă un instrument util pentru a aborda lipsa de acțiune administrativă, conferind tăcerii administrației un efect juridic. Directiva (UE) 2018/2001 introduce aprobarea tacită pentru anumite decizii, și anume pentru etapele intermediare ale procedurii de acordare a autorizațiilor în zone pretabile accelerării

---

⁹ Comisia Europeană: Direcția Generală Energie, COWI, Eclareon și Prognos, Monitoring the implementation of the Commission recommendation and guidance on speeding up permit-granting procedures for renewable energy and related infrastructure projects – Final report (Monitorizarea punerii în aplicare a Recomandării Comisiei privind accelerarea procedurilor de autorizare pentru proiectele în domeniul energiei din surse regenerabile și proiectele de infrastructură conexe și a orientărilor aferente – Raport final), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2025, p. 31.

proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile, precum și pentru autorizațiile finale ale tuturor instalațiilor solare de mici dimensiuni cu o capacitate mai mică de 100 kW. Având în vedere necesitatea de a accelera implementarea surselor regenerabile de energie și faptul că instituirea zonelor pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile este un proces consumator de timp, este oportun ca această măsură să fie aplicată și în cazul procedurilor de autorizare aplicabile proiectelor care nu se află în zone pretabile accelerării proiectelor de producere a energiei din surse regenerabile. În cadrul acestor proceduri, statele membre ar trebui să se asigure că se aplică principiul aprobării administrative tacite, inclusiv pentru deciziile finale, cu excepția deciziilor de mediu. Pentru a asigura aplicarea efectivă a acestei măsuri și pentru a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă publică adoptarea tacită a unei decizii.

- (9) Retehnologizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile are un potențial semnificativ de a contribui la realizarea obiectivelor privind energia din surse regenerabile. Întrucât centralele existente producătoare de energie din surse regenerabile au fost instalate, în majoritatea cazurilor, pe amplasamente cu potențial semnificativ de surse regenerabile de energie, retehnologizarea poate asigura continuarea utilizării amplasamentelor respective, asigurând astfel utilizarea eficientă a terenurilor și exploatarea celor mai bune surse regenerabile de energie. Acest lucru este valabil mai ales în cazul energiei eoliene onshore, în special ținând seama de faptul că, în Europa, multe parcuri eoliene onshore se apropie de sfârșitul contractelor în baza cărora are loc producerea energiei electrice și că 26 GW din centralele eoliene existente funcționează de peste 20 de ani¹⁰. Retehnologizarea aduce și alte beneficii, cum ar fi racordarea existentă la rețea, un grad probabil mai ridicat de acceptare de către public și de cunoaștere a impactului probabil asupra mediului. Având în vedere că retehnologizarea centralelor eoliene conduce adesea la instalarea unui număr mai mic de turbine pe același amplasament, impactul centralelor eoliene retehnologizate asupra mediului este limitat. Prin urmare, cerințele privind examinarea de mediu sau evaluarea impactului asupra mediului ar trebui reduse sau chiar eliminate în cazul în care retehnologizarea unei centrale eoliene existente nu implică utilizarea unei suprafețe de teren suplimentare, crește capacitatea totală a instalației și respectă măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația inițială de energie eoliană.
- (10) Instalațiile de autoconsum, inclusiv cele pentru autoconsumatorii care acționează împreună și pentru comunitățile de energie locale, contribuie la reducerea cererii globale de gaze naturale, la creșterea rezilienței sistemului și la realizarea obiectivelor Uniunii privind energia din surse regenerabile. Instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o capacitate mai mică de 100 kW nu este de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu pune probleme de siguranță. În plus, în general instalațiile mici nu necesită extinderea capacității la punctul de racordare la rețea. Pentru a accelera și mai mult implementarea echipamentelor solare la scară mică și a celor de stocare a energiei în același amplasament, statele membre nu ar trebui să impună autorizații administrative pentru aceste instalații, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, așa cum se întâmplă deja în mai multe state membre. Alinierea legislației Uniunii la

---

¹⁰ WindEurope, 2024 Statistics and the outlook for 2025-2030 (Statistici pe 2024 și perspective privind perioada 2025-2030).

cele mai bune practici existente ar trebui să facă posibilă instalarea mai accelerată a acestor instalații, într-un mod armonizat. De obicei, instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o capacitate mai mare de 100 kW în structuri artificiale existente sau viitoare nu creează probleme legate de utilizările concurente ale spațiului sau de impactul asupra mediului. Prin urmare, instalațiile respective ar trebui să beneficieze de proceduri mai scurte de acordare a autorizațiilor și să fie exceptate, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului¹¹.

- (11) Energia din surse regenerabile joacă un rol esențial în decarbonizarea sistemului energetic al Uniunii, oferind soluții imediate de înlocuire a energiei pe bază de combustibili fosili, și contribuie la scăderea prețurilor la energie și la creșterea securității energetice. Prin urmare, autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile nu ar trebui să fie blocată prea ușor din cauza simplei existențe a oricărui tip de conflict de interese. Statele membre ar trebui să promoveze centralele producătoare de energie din surse regenerabile și activele de infrastructură, cum sunt cele pentru stocarea în același amplasament și pentru stocarea de sine stătătoare, precum și rețeaua aferentă și stațiile de reîncărcare, prin extinderea prezumției existente aplicabile conflictelor cu interesele de mediu la orice alte interese aflate în conflict, cu excepția celor legate de patrimoniul cultural și a cazului în care este evident că interesele conflictuale respective trebuie să aibă prioritate, în pofida beneficiilor importante ale energiei din surse regenerabile. Proiectele privind energia din surse regenerabile despre care se presupune că prezintă un interes public superior care depășește alte interese, cu excepția celor de mediu, ar trebui să aibă prioritate și să fie autorizate. Pentru a asigura o aplicare armonizată a acestei prezumții relative, statelor membre nu ar trebui să li se permită să introducă excepții atunci când gestionează conflicte de orice tip, inclusiv de mediu.
- (12) Pentru a accelera utilizarea surselor regenerabile de energie, a activelor aferente acestora și a racordării lor la rețea, este oportun să se specifice și modul în care pot fi îndeplinite celelalte condiții pentru aplicarea derogărilor specifice, astfel cum sunt prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. Concret, în sensul legislației de mediu relevante a Uniunii, atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectul specific privind energia din surse regenerabile, domeniul de aplicare al evaluării respective ar trebui să se limiteze la soluțiile alternative care asigură realizarea aceluiași obiective ca proiectul în cauză, în același interval de timp sau într-un interval similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari. Atunci când compară calendarul și costul soluțiilor alternative satisfăcătoare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de necesitatea de a implementa energia din surse regenerabile într-un mod accelerat și eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile naționale integrate privind energia și clima și în actualizările acestora transmise în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹², precum și de viteza preconizată pentru

---

¹¹ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

¹² Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale

realizarea priorităților respective. În mod similar, atunci când aplică derogarea relevantă prevăzută în Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹³, este oportun ca autoritățile competente să aibă posibilitatea, în anumite cazuri justificate în care se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul relevant nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului, că nu este compromisă coerența globală a rețelei Natura 2000, că integritatea de mediu a sitului este menținută și că se asigură un nivel ridicat de protecție a siturilor Natura 2000, de a permite aplicarea unor măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a planului sau proiectului respectiv.

- (13) Pentru a spori flexibilitatea sistemului energetic și a asigura integrarea în sistem a producției de energie din surse regenerabile, este esențial să se accelereze implementarea stocării de sine stătătoare a energiei. Prin urmare, stocarea de sine stătătoare ar trebui să beneficieze de proceduri accelerate de acordare a autorizațiilor. Stocarea la scară mică a energiei, cu o capacitate mai mică de 100 kW, nu este de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu ar trebui să pună probleme legate de utilizările concurente ale spațiului. Având în vedere acest fapt, este oportun să se raționalizeze procedurile de acordare a autorizațiilor aplicabile acestui tip de stocare prin eliminarea tuturor autorizațiilor administrative, cu excepția autorizației de racordare la rețea, și prin exceptarea acestor instalații, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei 2011/92/UE. Trebuie accelerată și implementarea stocării energiei cu o capacitate mai mare de 100 kW. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze procedura de acordare a autorizațiilor aferente prin stabilirea unui termen general de maximum șase luni, cu excepția stocării energiei hidroelectrice prin pompare, care trebuie să respecte cerințe de mediu mai stricte și, prin urmare, necesită un termen general maxim mai lung. Pentru a asigura integrarea în sistem a producției de energie din surse regenerabile, este necesară înmulțirea surselor de flexibilitate, în special a bateriilor vehiculelor electrice, deoarece acestea pot contribui la modificarea perioadelor de vârf ale cererii de energie electrică și la reducerea congestionării rețelei. Pentru a realiza acest deziderat, ar trebui promovată mai mult instalarea mai rapidă și mai ușoară a infrastructurii rutiere de reîncărcare, care să deservească în special autoturismele, camionetele, camioanele, autobuzele sau motocicletele și vehiculele electrice hibride reîncărcabile sau cele pur electrice. Atât stațiile de reîncărcare cu curent alternativ, cât și cele cu curent continuu ar trebui să beneficieze de proceduri accelerate de acordare a autorizațiilor, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea. Stațiile mici de reîncărcare, cu o capacitate mai mică de 100 kW, nu sunt de natură să aibă efecte negative semnificative asupra mediului sau a rețelei și nu ar trebui să pună probleme legate de utilizările concurente ale spațiului. Având în vedere acest fapt, este oportun să se raționalizeze procedurile de acordare a autorizațiilor aplicabile acestor stații de reîncărcare prin eliminarea tuturor autorizațiilor administrative, cu excepția autorizației de racordare la rețea, și prin exceptarea acestor instalații, sub rezerva unor garanții adecvate, de la obligația efectuării unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul Directivei

---

Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1999/oj>).

¹³ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

2011/92/UE. Trebuie accelerată și instalarea stațiilor de reîncărcare cu o capacitate mai mare de 100 kW. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze procedura de acordare a autorizațiilor aferente prin stabilirea unui termen general de maximum șase luni.

- (14) Obținerea autorizațiilor de racordare la rețea este o parte esențială și adesea consumatoare de timp a procedurilor de construcție și exploatare a unei instalații de energie din surse regenerabile. Prin urmare, este oportun să se raționalizeze și mai mult termenul aferent procedurilor de racordare la rețea aplicabile anumitor proiecte la scară mică privind energia din surse regenerabile, activelor de stocare și stațiilor de reîncărcare, precum și re tehnologizării și hibridizării proiectelor privind energia din surse regenerabile și să se introducă norme clare privind obligațiile operatorilor de sistem în cursul procedurilor de autorizare.
- (15) Raportul Draghi privind competitivitatea UE și Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile¹⁴ recunosc impactul pozitiv al reformelor recente menite să accelereze procedurile de acordare a autorizațiilor. Ele subliniază însă și faptul că procedurile îndelungate și incerte de acordare a autorizațiilor pentru rețele constituie un obstacol major în calea instalării mai rapide a noii capacități necesare pentru a absorbi investițiile în energie curată și pentru a reduce costurile energiei în UE. Deși există norme specifice privind procedurile de acordare a autorizațiilor în temeiul Directivei (UE) 2018/2001, al Directivei (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului¹⁵ și al Regulamentului (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁶, aceste regimuri nu acoperă activele infrastructurii generale a rețelei electrice. În consecință, Directiva (UE) 2019/944 trebuie să prevadă cerințe generale privind procedurile de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție a energiei electrice, în special sub forma unor obligații pentru statele membre de a asigura o durată maximă a acestor proceduri și de a stabili cerințe care să sprijine respectarea termenelor respective. Regulamentul (UE) 2022/869 și Directiva (UE) 2018/2001 conțin norme de autorizare a anumitor proiecte energetice. În cazul unei contradicții între normele respective și normele stabilite în prezenta directivă pentru autorizarea anumitor proiecte privind energia electrică, cele dintâi ar trebui să aibă prioritate.
- (16) Lipsa de resurse în cadrul autorităților naționale și digitalizarea redusă a procedurilor de acordare a autorizațiilor conduc la întâzieri în autorizarea infrastructurii sistemului de energie electrică și a activelor de producție. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste autorități dispun de resurse umane, financiare și tehnice adecvate, inclusiv de

---

¹⁴ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor Planul de acțiune pentru energie la prețuri accesibile Deblocarea adevăratei valori a uniunii noastre energetice pentru a asigura energie accesibilă, eficientă și curată pentru toți europenii (COM/2025/79 final).

¹⁵ Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE ([JO L 2024/1788, 15.7.2024](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

¹⁶ Regulamentul (UE) 2022/869 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind liniile directe pentru infrastructurile energetice transeuropene, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2009, (UE) 2019/942 și (UE) 2019/943 și a Directivelor 2009/73/CE și (UE) 2019/944 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 347/2013 ([JO L 152, 3.6.2022, p. 45](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/869/oj>).

competențe, precum și de instrumente și sisteme de gestionare digitală care să le permită să ia decizii în termenele prevăzute în directivă.

- (17) Procedurile de autorizare prevăzute în Directiva (UE) 2019/944 ar trebui să fie clare, eficiente și transparente și să conducă la îndeplinirea planului de dezvoltare a rețelei de distribuție existente și a planului de dezvoltare a rețelei de transport pe zece ani. Ca atare, așteptarea este ca statele membre să stabilească și să publice criteriile și procedurile de autorizare obiective și nediscriminatorii, care să țină seama, printre altele, de siguranța și securitatea sistemului de energie electrică, de utilizarea terenurilor, de eficiența energetică, de caracteristicile specifice ale solicitantului autorizației, de reducerea emisiilor, de importanța accelerării procesului de implementare a infrastructurii energetice pentru a atinge neutralitatea climatică și de alternativele la proiect.
- (18) Având în vedere caracterul imperios al dezvoltării infrastructurilor de energie electrică, așteptarea este ca statele membre să se asigure că procedurile de autorizare țin seama de caracteristicile unui proiect atunci când evaluează necesitatea sau lipsa necesității de a efectua evaluări, inclusiv evaluări de mediu, sau de a elabora studii, autorizații sau rapoarte. Autoritățile naționale competente ar trebui să limiteze evaluările și solicitările de informații din partea inițiatorilor de proiecte la strictul necesar și să evite suprapunerile în toate cazurile posibile.
- (19) Pentru a spori previzibilitatea și certitudinea privind durata și costurile procedurilor de autorizare prevăzute de Directiva (UE) 2019/944, cererile de informații și de documentație transmise solicitanților ar trebui să fie concrete, specifice și limitate în timp. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile naționale solicită informațiile relevante pentru eliberarea autorizației într-un termen prestabilit de la primirea cererii solicitanților, precum și să stabilească în mod concret conținutul și detaliile oricăror informații sau date solicitate. După perioada respectivă, cererile de informații ar trebui să se limiteze la informațiile care au fost identificate sau solicitate anterior de autoritate, dar nu au fost transmise, sau la informațiile care nu au putut fi solicitate anterior deoarece sunt legate de o schimbare semnificativă a situației, survenită după solicitarea autorizației pentru proiect.
- (20) Respectând principiul subsidiarității, precum și competențele și procedurile naționale, Directiva (UE) 2019/944 ar trebui să stabilească un termen clar pentru decizia autorităților relevante, care să stimuleze definirea și gestionarea eficientă a procedurilor pe baza cărora se instalează rețelele electrice. Cu toate acestea, statele membre pot depune eforturi pentru a realiza proceduri mai scurte de acordare a autorizațiilor atunci când este fezabil, în special în ceea ce privește proiectele de reabilitare, modernizare sau re tehnologizare a infrastructurii existente a sistemului de transport și construirea de noi infrastructuri ale sistemului de distribuție, care ar putea să necesite o procedură de autorizare mai puțin complexă decât o nouă infrastructură de transport.
- (21) Având în vedere necesitatea urgentă de a instala rețele electrice pentru a atinge obiectivele Uniunii în materie de energie și climă și de a însoți termenele procedurilor de acordare a autorizațiilor cu măsuri care să asigure eficacitatea lor în practică, statele membre ar trebui să se asigure că, în jurisdicțiile în care dreptul intern prevede conceptul de aprobare tacită, acesta se aplică deciziilor administrative privind proiectele de rețele electrice, cu excepția deciziilor de mediu. Pentru a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă publice toate deciziile adoptate, inclusiv pe cele care au fost adoptate tacit.

- (22) Pentru a reduce complexitatea, a spori eficiența și transparența și a contribui la consolidarea cooperării între statele membre, ar trebui să existe puncte de contact pentru operatorii sistemelor de transport sau de distribuție a energiei electrice care promovează proiecte de rețele sau alte active de rețea până la luarea unei decizii. Aceste puncte de contact vor fi responsabile cu facilitarea și cu orientarea solicitanților prin procedurile de autorizare asociate acestui tip de infrastructură. În spiritul simplificării, în cazul în care consideră că este oportun și mai eficient, statul membru poate concentra această responsabilitate la nivelul autorităților naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869, întrucât aceste autorități îndeplinesc deja un rol similar în ceea ce privește autorizarea proiectelor de infrastructură de interes comun și a proiectelor de interes reciproc. La fuzionarea acestor roluri, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că punctele de contact dispun de personal adecvat și de resursele și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.
- (23) Având în vedere rolul său în integrarea activelor de energie din surse regenerabile, a soluțiilor de flexibilitate și a stocării energiei, precum și de facilitare a electrificării în general, infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice este esențială pentru atingerea neutralității climatice. Având în vedere rolul-cheie al infrastructurii sistemului de energie electrică în atingerea neutralității climatice, statele membre ar trebui să presupună, în evaluările necesare efectuate în fiecare caz, că infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, inclusiv alimentarea cu energie electrică de la mal din porturi, este de interes public major și servește sănătății și siguranței publice, cu excepția cazurilor în care este afectat patrimoniul cultural și în care există dovezi clare că proiectele respective au efecte negative importante asupra mediului, care nu pot fi atenuate sau compensate. Infrastructura sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice despre care se presupune că prezintă un interes public superior care depășește alte interese, cu excepția celor de mediu, ar trebui să aibă prioritate față de interesele respective și să fie autorizată cât mai rapid posibil.
- (24) Pentru a accelera implementarea rețelelor electrice, este oportun să se specifice modul în care pot fi îndeplinite condițiile de aplicare a derogărilor specifice, astfel cum sunt prevăzute în legislația de mediu a Uniunii. Concret, atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectul privind rețeaua electrică, domeniul de aplicare al evaluării respective ar trebui să se limiteze la soluțiile alternative care asigură realizarea aceluiași obiectiv, în același interval de timp sau într-un interval similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari. Atunci când compară calendarul și costul soluțiilor alternative satisfăcătoare, autoritățile competente ar trebui să țină seama de necesitatea de a implementa rețelele într-un mod accelerat și eficient din punctul de vedere al costurilor, în conformitate cu prioritățile stabilite în planurile naționale integrate privind energia și clima și în actualizările acestora transmise în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1999. În mod similar, atunci când aplică derogarea relevantă prevăzută în Directiva 92/43/CEE, este oportun ca autoritățile competente să aibă posibilitatea, în anumite cazuri justificate în care se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul relevant nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului, că nu este compromisă coerența globală a rețelei Natura 2000, că integritatea de mediu a sitului este menținută și că se asigură un nivel ridicat de protecție a siturilor Natura 2000, de a permite aplicarea unor măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a planului și a proiectului.

- (25) Având în vedere necesitatea urgentă de a implementa infrastructura energetică, importanța simplificării procedurilor de autorizare și faptul că evaluările de mediu reprezintă etapa cea mai lungă a procedurilor de autorizare, este important ca evaluările respective să fie reduse la minimum, fără a pune în pericol protecția mediului. Reabilitarea, modernizarea sau re tehnologizarea infrastructurii existente a sistemului de transport și de distribuție și construirea de noi infrastructuri pentru sistemul de distribuție sunt proiecte care implică, în general, un impact minim asupra mediului. Proiectele de reabilitare, modernizare sau re tehnologizare sunt de obicei de mică amploare și vizează doar o parte din activele existente, pentru care impactul asupra mediului a fost evaluat anterior. Prin urmare, impactul unor astfel de proiecte se limitează adesea la impactul lucrărilor de construcții, în timp ce exploatarea activului are un impact identic sau chiar mai mic decât exploatarea proiectului pe care l-a vizat. Pe de altă parte, sistemele de distribuție, ca urmare a dimensiunii mai mici a proiectelor aferente, a tensiunii mai mici folosite de activele lor și a tendinței de a fi dezvoltate în zone construite, mai aproape de consumatori, tind să nu aibă un impact semnificativ asupra mediului. Ca atare, pentru a accelera implementarea infrastructurii sistemului de energie electrică și a atinge obiectivele privind neutralitatea climatică și energia din surse regenerabile, statele membre ar trebui să aibă permisiunea de a excepta în mod justificat proiectele menționate în prezentul considerent, în anumite condiții, de la evaluările impactului asupra mediului și de la evaluările corespunzătoare, precum și de la evaluarea implicațiilor asupra protejării speciilor în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE¹⁷ și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE¹⁸.
- (26) Beneficiile instalării infrastructurii de energie electrică în ceea ce privește reducerea emisiilor de azot depășesc cu mult costul emisiilor minime generate de construirea ei. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că instalarea rapidă a infrastructurii de energie electrică nu este limitată în niciun fel de emisiile temporare care rezultă din construirea ei.
- (27) Pentru succesul electrificării și al tranziției energetice în ansamblu, este esențial ca planificarea rețelei naționale de transport să reflecte evoluțiile politicii în domeniul climei și al energiei și schimbările aferente de la nivelul consumului și al producției. Totuși, cerințele existente în temeiul articolului 51 din Directiva (UE) 2019/944 se aplicau numai anumitor operatori de sisteme de transport și nu prevedeau o perioadă de planificare suficient de lungă încât să țină seama de investițiile anticipative. Este important ca extinderea sistemului de transport să aibă în vedere un orizont de timp de cel puțin cincisprezece ani și să ia în considerare, cu prioritate, utilizarea flexibilității din surse nefosile, a soluțiilor fără cabluri și a altor alternative la extinderea sistemului, să se bazeze pe un scenariu comun elaborat împreună cu alți operatori de sisteme din toate sectoarele și să fie aliniată la scenariul central al planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii. Pentru a asigura transparența și a integra mai bine utilizatorii rețelei, inclusiv sectorul producției, al industriei, al datelor și al transportului, în planificarea rețelei, legătura cu articolul 55 din Directiva (UE)

---

¹⁷ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

¹⁸ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

2024/1788 presupune, de asemenea, consultarea lor timpurie în cursul procesului de elaborare a scenariului comun, pentru a face posibile investițiile anticipative.

- (28) Având în vedere modificările aduse Directivelor (UE) 2018/2001 și (UE) 2019/944, precum și modificările paralele aduse Regulamentului (UE) 2022/869, Comisia ar trebui să introducă o abordare unificată a procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele energetice. Deși Directiva (UE) 2024/1788 introduce măsuri de simplificare și raționalizare a procedurilor administrative de acordare a autorizațiilor, este necesară o modificare specifică pentru a asigura o abordare armonizată și implementarea unui cadru coerent la nivelul Uniunii.
- (29) Lipsa de resurse în cadrul autorităților naționale și digitalizarea limitată a procedurilor de autorizare conduc la întâzieri în autorizarea instalațiilor de gaze naturale, a instalațiilor de producție a hidrogenului și a infrastructurii sistemului de hidrogen. Statele membre ar trebui să se asigure că aceste autorități dispun de resurse umane, financiare și tehnice adecvate, inclusiv de competențe, precum și de instrumente și sisteme de gestionare digitală care să le permită să ia decizii în termenele prevăzute în directivă.
- (30) Pentru a spori previzibilitatea și certitudinea privind durata și costurile procedurilor de autorizare prevăzute de Directiva (UE) 2024/1788, cererile de informații și de documentație transmise solicitanților ar trebui să fie concrete, specifice și limitate în timp. Ca atare, statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile naționale solicită informațiile relevante pentru eliberarea autorizației într-un termen prestabilit de la primirea cererii solicitanților, precum și să stabilească în mod concret conținutul și detaliile oricăror informații sau date solicitate. După perioada respectivă, cererile de informații ar trebui să se limiteze la informațiile care au fost identificate sau solicitate anterior de autoritate, dar nu au fost transmise, sau la informațiile care nu au putut fi solicitate anterior deoarece sunt legate de o schimbare semnificativă a situației, survenită după solicitarea autorizației pentru proiect.
- (31) În ceea ce privește procedurile de aprobare prevăzute în Directiva (UE) 2024/1788, în conformitate cu importanța asigurării unei implementări rapide a instalațiilor de hidrogen și a infrastructurii sistemului de hidrogen și a respectării termenelor stabilite în directiva respectivă, statele membre ar trebui să se asigure că, în jurisdicțiile în care dreptul intern prevede conceptul de aprobare tacită, acesta se aplică deciziilor administrative privind astfel de proiecte, cu excepția deciziilor de mediu. Pentru a garanta drepturile terților la protecție jurisdicțională, autoritățile competente ar trebui să facă publice toate deciziile adoptate, inclusiv pe cele care au fost adoptate tacit.
- (32) În spiritul simplificării, statele membre pot considera oportun și mai eficient să centralizeze rolul punctului unic de contact prevăzut de obligația din Directiva (UE) 2024/1788 la nivelul autorităților naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869, întrucât aceste autorități îndeplinesc deja un rol similar în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele de infrastructură de interes comun și pentru proiectele de interes reciproc. Atunci când optează pentru fuzionarea acestor roluri, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că punctele de contact dispun de personal adecvat și de resursele și capacitatea necesare pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.
- (33) Pentru a îmbunătăți eficiența, statele membre ar trebui să asigure disponibilitatea platformelor digitale care facilitează gestionarea autorizațiilor,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei (UE) 2018/2001

Directiva (UE) 2018/2001 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 al doilea paragraf, se introduc următoarele puncte 10a-10f:
- „10b. «stocare de sine stătătoare a energiei» înseamnă o stocare a energiei care nu este combinată cu o instalație producătoare de energie;
  - 10c. «stație de reîncărcare» înseamnă o stație de reîncărcare astfel cum este definită la articolul 2 punctul 52 din Regulamentul (UE) 2023/1804;
  - 10d. «hibridizare» înseamnă transformarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile care nu este o centrală hibridă într-o centrală hibridă aflată în spatele aceluiași punct de racordare;
  - 10e. «centrală hibridă» înseamnă o centrală producătoare de energie din surse regenerabile care combină mai multe tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile sau care combină una sau mai multe tehnologii de obținere a energiei din surse regenerabile cu stocarea energiei;
  - 10f. «procedură de autorizare a racordării la rețea» înseamnă procedura care începe cu depunerea cererii complete de racordare la rețea de către dezvoltatorul proiectului și se încheie cu decizia operatorului de sistem privind posibilitatea sau imposibilitatea racordării proiectului la rețea;”.
- (2) La articolul 15c se adaugă următorul alineat (6):
- „(6) Statele membre depun eforturi pentru a nu desemna zone mari în care instalarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile și a infrastructurii aferente acestora să fie restricționată de jure sau de facto din motive de mediu, inclusiv de protecție a peisajului, cu excepția cazului în care pot demonstra că respectivele tipuri de centrale și infrastructura aferentă acestora ar duce la daune ireversibile în zonă, care să nu poată fi atenuate sau compensate în cursul evaluării de mediu prevăzute în Directiva 2011/92/UE și, după caz, al evaluării corespunzătoare prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE.”
- (3) La articolul 15d se adaugă următoarele alineate (3) și (4):
- „(3) Statele membre adoptă măsuri pentru a se asigura că o parte din beneficiile proiectelor privind energia din surse regenerabile cu o putere instalată mai mare de 10 MW sunt transferate, direct sau indirect, cetățenilor și comunităților locale din proximitatea proiectelor respective.
- (4) Statele membre desemnează și finanțează un facilitator independent care să promoveze dialogul dintre dezvoltatorul proiectului și publicul larg în cazul proiectelor privind energia din surse regenerabile cu o putere instalată mai mare de 10 MW. Facilitatorul intervine numai la solicitarea oricăreia dintre părțile relevante și:
- (a) facilitează consultările publice în funcție de necesități, inclusiv consultările timpurii din etapa anterioară cererii de autorizare;

- (b) se implică în găsirea de soluții care să răspundă potențialelor îngrijorări exprimate de comunitățile locale;
- (c) asigură sprijin și transparență în alegerea tipului de măsură prin care se distribuie beneficiile, după caz.

Statele membre pot stabili o taxă, plătită de dezvoltatorii proiectelor, pentru finanțarea serviciilor facilitatorului.”

(4) Articolul 16 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), următoarea teză se elimină:

„Solicitanții pot depune documentele relevante și în format digital.”;

(b) se introduce următorul alineat (3a):

„(3a) Statele membre creează un portal digital unic la nivel național pentru toate etapele procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele.

Solicitanții depun cererile de autorizare și toate documentele relevante necesare pentru procedura de acordare a autorizațiilor numai prin intermediul portalului digital unic. Portalul digital unic automatizează atribuirea cererilor de autorizare către autoritățile competente, care prelucrează cererile și documentele relevante în format electronic și interacționează cu solicitanții direct pe portalul digital unic.

Portalul digital unic include funcții care permit solicitantului să fie informat cu privire la toate etapele procedurii de acordare a autorizației, la stadiul procedurii și la deciziile autorităților relevante, precum și să verifice respectarea termenelor de acordare a autorizațiilor stabilite în prezenta directivă. Portalul digital unic asigură acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul digital bazat pe sistemul de informații geografice menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.

Portalul digital unic publică date statistice anuale privind durata procedurilor de acordare a autorizațiilor, identificând în mod clar diferitele etape ale procedurii de acordare a autorizațiilor și durata acestora. Aceste date se pun la dispoziția publicului.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, punctul sau punctele unice de contact menționate la alineatul (3) au acces la toate datele și informațiile relevante disponibile pe portal.”

(5) Articolul 16b se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), următoarea teză se elimină:

„În cazul în care un proiect privind energia din surse regenerabile a adoptat măsuri necesare de atenuare, eventuala ucidere sau perturbare a speciilor protejate în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE nu este considerată a fi deliberată.”;

(b) se adaugă următorul alineat (3):

„(3) În procedura de acordare a autorizațiilor menționată la alineatul (1) și la alineatul (2) al doilea paragraf, statele membre se asigură că, în absența unui răspuns din partea autorităților sau entităților competente relevante în termenul stabilit, etapele specifice sunt considerate a fi aprobate, cu excepția deciziilor de mediu și a autorizațiilor de racordare la rețea și cu excepția cazului în care principiul aprobării administrative tacite nu există în sistemul juridic național al statului membru în

cauză. Toate deciziile se pun la dispoziția publicului, inclusiv deciziile finale acordate în mod tacit.”

(6) Articolul 16c se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se elimină;

(b) se introduce următorul alineat (2b):

„(2b) Statele membre se asigură că o modificare a statutului terenului pe care este amplasată o instalație de energie din surse regenerabile nu împiedică re tehnologizarea instalației respective.”;

(c) se adaugă următorul alineat (4):

„(4) În cazul în care re tehnologizarea instalațiilor de energie eoliană crește capacitatea totală a instalației fără a utiliza o suprafață de teren suplimentară și respectă măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația de energie eoliană inițială, proiectul este exceptat de la orice cerințe aplicabile de a fi supus unei proceduri de examinare în temeiul articolului 16a alineatul (4), unei analize a necesității de a supune proiectul unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE sau al articolului 5 din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului sau de a realiza o evaluare a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE.”

(7) Articolul 16d se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că procedura de acordare a autorizațiilor menționată la articolul 16 alineatul (1) pentru instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament, cu o putere totală instalată mai mare de 100 kW, în structuri artificiale existente sau viitoare, cu excepția suprafețelor artificiale de apă, nu depășește trei luni, cu condiția ca scopul principal al unor astfel de structuri artificiale să nu fie producerea de energie solară sau stocarea de energie. Prin derogare de la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/UE și de la punctul 3 literele (a) și (b), individual sau coroborat cu punctul 13 litera (a), din anexa II la directiva respectivă, instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament menționate la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sunt exceptate, după caz, de la cerința de a fie supuse unei evaluări specifice a impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de echipamente de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre restricționează aplicarea prezentului alineat în zonele Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.”;

(c) se adaugă următoarele alineate (3) și (4):

„(3) Statele membre pot exclude anumite zone de la aplicarea alineatelor (1) și (2) în scopul protejării patrimoniului cultural și istoric, din motive legate de interese de apărare națională sau din motive de siguranță sau de securitate a rețelei.

(4) Statele membre elimină barierele de reglementare și de altă natură care afectează instalarea panourilor solare de mici dimensiuni cu conectare la priză cu o capacitate de până la 800 W în interiorul și pe exteriorul clădirilor”.

(8) Articolul 16f se modifică după cum urmează:

(a) ultimele două teze se elimină;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Până la obținerea neutralității climatice, statele membre se asigură că, în cadrul procedurii de acordare a autorizațiilor, planificarea, construirea și exploatarea centralelor și instalațiilor producătoare de energie din surse regenerabile și racordarea lor la rețea, rețeaua aferentă în sine, activele de stocare și stațiile de reîncărcare sunt considerate de interes public superior și, ca atare, li se acordă prioritate atunci când se pun în balanță alte interese juridice decât cele menționate la primul paragraf. Statele membre pot exclude aplicarea acestei prezumții în scopul protejării patrimoniului cultural pe baza unor criterii juridice pentru a asigura o punere în aplicare armonizată.”

(9) Se introduc următoarele articole 16g-16k:

„Articolul 16g

Absența unor soluții alternative sau satisfăcătoare și aplicarea de măsuri compensatorii în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE

1. Atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectele privind centrale de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea unor astfel de centrale la rețea, rețeaua aferentă în sine și activele de stocare în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) litera (d) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE, condiția privind absența unor alternative satisfăcătoare este îndeplinită dacă nu există soluții alternative satisfăcătoare care să permită atingerea aceluiași obiectiv al proiectului în cauză în ceea ce privește dezvoltarea aceleiași capacități de energie din surse regenerabile prin aceeași tehnologie energetică în același interval de timp sau într-un interval de timp similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari.
2. Atunci când aplică măsuri compensatorii pentru proiectele privind centrale de producere a energiei din surse regenerabile, racordarea unor astfel de centrale la rețea, rețeaua aferentă în sine și activele de stocare în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, statele membre pot, în cazuri justificate și dacă se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului și nu va compromite coerența globală a rețelei Natura 2000 înainte de instituirea măsurilor compensatorii, să permită aplicarea unor astfel de măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a proiectului. Statele membre permit ca aceste măsuri compensatorii să fie adaptate în timp în conformitate cu principiul precauției, în funcție de probabilitatea ca efectele negative semnificative să apară pe termen scurt, mediu sau lung.

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru stocarea de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului

1. Procedura de acordare a autorizațiilor pentru stocarea de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului, acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, rețehnologizarea și exploatarea stocării de sine stătătoare, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și, după caz, evaluările și autorizațiile de mediu. Procedura de acordare a autorizațiilor cuprinde toate etapele administrative, de la confirmarea caracterului complet al cererii de acordare a autorizației până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de acordare a autorizației de către autoritatea sau autoritățile competente relevante. În termen de 30 de zile de la primirea unei cereri de acordare a unei autorizații, autoritatea competentă confirmă caracterul complet al cererii sau, în cazul în care solicitantul nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii, solicită din partea solicitantului să depună o cerere completă fără întârzieri nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către autoritatea competentă reprezintă începutul procedurii de acordare a autorizației.
2. Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de stocare de sine stătătoare, alta decât înmagazinarea hidrogenului, cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, instalarea acestei stocări este exceptată de la cerința de a fi supusă unei evaluări specifice a impactului asupra mediului, aplicabilă în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva respectivă. Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în zonele Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.
3. Statele membre se asigură că procedurile de acordare a autorizațiilor, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea și, după caz, evaluările de mediu nu depășesc șase luni în cazul stocării de sine stătătoare a energiei, alta decât înmagazinarea hidrogenului, cu o putere instalată totală mai mare de 100 kW. Cu toate acestea, în cazul stocării energiei hidroelectrice prin pompare, procedura de acordare a autorizațiilor nu depășește doi ani.

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru stațiile de reîncărcare

1. Procedura de acordare a autorizațiilor pentru stațiile de reîncărcare acoperă toate autorizațiile administrative relevante pentru construirea, rețehnologizarea și exploatarea stațiilor de reîncărcare, inclusiv autorizațiile de racordare la rețea și, după caz, evaluările și autorizațiile de mediu. Procedura de acordare a autorizațiilor cuprinde toate etapele administrative, de la confirmarea caracterului complet al cererii de acordare a autorizației până la notificarea deciziei finale privind rezultatul procedurii de acordare a autorizației de către autoritatea sau autoritățile competente relevante. În termen de 30 de zile de la primirea unei cereri de acordare a unei autorizații, autoritatea competentă confirmă caracterul complet al cererii sau, în cazul în care solicitantul nu a transmis toate informațiile necesare pentru prelucrarea cererii, solicită din partea solicitantului să depună o cerere completă fără întârzieri

nejustificate. Data confirmării caracterului complet al cererii de către autoritatea competentă reprezintă începutul procedurii de acordare a autorizației.

2. Statele membre nu solicită nicio autorizație administrativă, inclusiv în ceea ce privește aspectele de mediu, cu excepția autorizațiilor de racordare la rețea, pentru instalarea de stații de reîncărcare cu o putere instalată totală mai mică sau egală cu 100 kW. Prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE, instalarea acestor stații este exceptată de la cerința de a fi supusă unei evaluări specifice a impactului asupra mediului, în cazul în care este aplicabilă în temeiul articolului 2 alineatul (1) din directiva respectivă. Statele membre restricționează aplicarea prezentului paragraf în zonele Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.
3. Statele membre se asigură că procedurile de acordare a autorizațiilor, inclusiv a autorizațiilor de racordare la rețea și, după caz, evaluările de mediu nu depășesc șase luni în cazul stațiilor de reîncărcare cu o putere instalată totală mai mare de 100 kW.

Articolul 16j

Procedura de acordare a autorizațiilor pentru hibridizarea centralelor producătoare de energie din surse regenerabile

1. În cazul în care hibridizarea unei centrale producătoare de energie din surse regenerabile face obiectul unei proceduri de examinare prevăzute la articolul 16a alineatul (4), al unei analize a necesității de a supune proiectul unei proceduri de evaluare a impactului asupra mediului sau al unei evaluări a impactului asupra mediului în temeiul articolului 4 din Directiva 2011/92/UE, o astfel de procedură de examinare, de analiză sau de evaluare a impactului asupra mediului se limitează la efectele potențiale care rezultă din adăugire în comparație cu proiectul inițial.
2. În cazul modificării statutului de utilizare a terenului pe care sunt instalate proiectele privind energia din surse regenerabile, statele membre se asigură că exploatarea și hibridizarea respectivelor proiecte privind energia din surse regenerabile pot avea loc în continuare.”

- (10) Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Procedurile de acordare a autorizațiilor de racordare la rețea

1. Statele membre se asigură că procedurile de acordare a autorizațiilor de racordare la rețea nu depășesc:
  - (a) o lună pentru echipamentele de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament menționate la articolul 16d alineatul (2), pentru stocarea autonomă a energiei menționată la articolul 16h alineatul (2) și pentru stațiile de reîncărcare menționate la articolul 16i alineatul (2);

- (b) trei luni pentru instalarea echipamentelor de energie solară și de stocare a energiei în același amplasament menționate la articolul 16d alineatul (1) și pentru retehnologizarea sau hibridizarea centralelor existente producătoare de energie din surse regenerabile menționate la articolele 16c și 16j, cu excepția cazului în care există preocupări justificate în materie de siguranță sau există o incompatibilitate tehnică a componentelor sistemului sau în cazul în care, din cauza creșterii puternice a capacității, este necesar mai mult timp pentru efectuarea evaluării.
2. În termenele stabilite la articolul 16a alineatul (1), la articolul 16b alineatul (1) și la alineatul (1) de la prezentul articol, operatorul de sistem alege una dintre următoarele acțiuni:
- (a) în cazul în care există capacitate suficientă, iar racordarea solicitată nu afectează stabilitatea, fiabilitatea și siguranța rețelei, acceptă cererea de racordare la rețea și autorizează racordarea;
- (b) în cazul în care rețeaua nu are capacitate suficientă, propune un acord flexibil de racordare în conformitate cu articolul 6a din Directiva (UE) 2019/944, dacă este posibil din punct de vedere tehnic.
3. În cazul în care o propunere privind un acord menționat la alineatul (2) litera (b) este respinsă de dezvoltatorul de proiect, operatorul de sistem propune, din rațiuni justificate corespunzător privind siguranța sau incompatibilitatea tehnică a componentelor sistemului, un punct alternativ de racordare la rețea sau o dată provizorie alternativă pentru racordarea la rețea sau, dacă nu este posibil, respinge cererea de racordare.
4. În absența unui răspuns din partea operatorului de distribuție în termenul stabilit la alineatul (1) litera (a), autorizația de racordare este considerată ca fiind acordată, cu condiția ca echipamentele de energie solară, stocarea energiei sau stațiile de reîncărcare să nu aibă o capacitate mai mare decât capacitatea existentă disponibilă a racordării la rețeaua de distribuție.”

Articolul 2

Modificarea Directivei (UE) 2019/944

Directiva (UE) 2019/944 se modifică după cum urmează:

- (1) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Procedura de autorizare

1. În cazurile în care este necesară o autorizație, precum o licență, un permis, o concesiune, un acord sau o aprobare pentru construirea sau exploatarea de infrastructuri ale sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice sau pentru echipamente conexe ori pentru construirea de noi capacități de producție, statul membru sau orice autoritate competentă desemnată de acesta acordă autorizația respectivă în conformitate cu alineatele (2)-(14). De asemenea, statele membre sau

orice autoritate competentă desemnată de acestea pot, în temeiul aceluiași dispoziții, să acorde autorizații pentru furnizarea de electricitate și pentru clienții angro.

2. Statele membre care pun în aplicare un sistem de autorizare:

- (a) stabilesc criteriile obiective și nediscriminatorii, precum și proceduri transparente, care trebuie îndeplinite de orice întreprindere care solicită o autorizație pentru construirea și/sau exploatarea de noi capacități de producție, precum și de infrastructuri ale sistemelor de transport sau de distribuție;
- (b) fac publice criteriile și procedurile de acordare a autorizațiilor;
- (c) se asigură că procedurile de acordare a autorizațiilor pentru o astfel de capacitate de producție și pentru o astfel de infrastructură sau pentru echipamentele conexe iau în considerare importanța proiectului pentru piețele interne ale energiei electrice și ale surselor regenerabile de energie, atunci când este cazul;
- (d) se asigură că procedurile de autorizare iau în considerare necesitatea sau lipsa necesității de a efectua evaluări în conformitate cu Directiva 92/43/CEE a Consiliului¹⁹ și cu Directivele 2000/60/CE²⁰, 2001/42/CE²¹, 2009/147/CE²², 2011/92/UE²³;
- (e) se asigură că există proceduri de autorizare specifice, simplificate și raționalizate pentru infrastructura sistemelor de producere și distribuție descentralizate și/sau distribuite de mici dimensiuni, ținând seama de dimensiunea lor limitată și de impactul lor potențial limitat;
- (f) se asigură că există orientări pentru aceste proceduri de autorizare specifice, elaborate și revizuite de autoritățile de reglementare sau de alte autorități naționale competente, inclusiv de autoritățile de planificare, care pot recomanda modificări;
- (g) se asigură că toate deciziile sunt puse la dispoziția publicului;
- (h) se asigură că solicitanții sunt informați cu privire la motivele oricărui refuz de acordare a autorizației. Se asigură că aceste motive sunt obiective, nediscriminatorii, bine întemeiate și justificate corespunzător și că solicitanților le sunt puse la dispoziție căi de atac;
- (i) se asigură că autoritățile naționale competente dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a lua o decizie cu privire la autorizare în termenii aplicabile.

¹⁹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică ([JO L 206, 22.7.1992, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

²⁰ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ([JO L 327, 22.12.2000, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2000/60/oj>).

²¹ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ([JO L 197, 21.7.2001, p. 30](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/42/oj>).

²² Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice ([JO L 20, 26.1.2010, p. 7](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/147/oj>).

²³ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului ([JO L 26, 28.1.2012, p. 1](#), ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/92/oj>).

3. De asemenea, în cazul în care statele membre pun în aplicare un sistem de autorizare a infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, statele membre:
- (a) asigură coerența sistemului de autorizare a infrastructurii sistemului de transport și de distribuție cu planul de dezvoltare a rețelei de distribuție și cu planul de dezvoltare a rețelei de transport pe zece ani, adoptate în temeiul articolelor 32 și 51;
  - (b) se asigură că procedurile de autorizare, inclusiv toate procedurile relevante ale autorităților competente, nu depășesc doi ani, cu excepția cazului în care acest lucru este justificat în mod corespunzător din motive legate de circumstanțe excepționale, caz în care pot fi prelungite cu până la un an;
  - (c) se asigură că, în absența unui răspuns din partea autorităților sau entităților naționale competente în termenul stabilit la litera (b), etapele specifice sunt considerate ca fiind aprobate, cu excepția deciziilor de mediu și a cazului în care principiul aprobării administrative tacite nu există în sistemul juridic național al statului membru în cauză;
  - (d) se asigură că publicarea deciziilor finale include decizia acordată tacit ca urmare a absenței unui răspuns din partea autorităților sau entităților competente relevante;
  - (e) se asigură că autorizarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție este considerată esențială pentru integrarea resurselor regenerabile de energie, precum și pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și de energie și a obiectivului privind neutralitatea climatică.
4. Statele membre instituie sau desemnează unul sau mai multe puncte de contact pentru operatorii de sisteme de transport sau de distribuție. Aceste puncte de contact, la cererea solicitantului și în mod gratuit, oferă orientări solicitantului și facilitează întreaga procedură de autorizare pentru activitățile menționate la alineatul (1), până la decizia finală a autorităților responsabile. Solicitantul nu este nevoit să contacteze decât un singur punct de contact pentru întregul proces.

Punctele de contact pot fi aceleași cu autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869 sau cu punctele de contact menționate la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001.

5. În cazul în care pun în aplicare un sistem de autorizare a infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție a energiei electrice, statele membre se asigură că, în cazul în care din cereri lipsesc studii, rapoarte sau documentație necesare pentru procedură, autoritățile naționale competente, în cooperare cu alte autorități relevante, solicită materialele necesare din partea dezvoltatorului, specificând sfera de cuprindere și nivelul de detaliere al acestora, în termen de trei luni de la depunerea cererii. În aceeași perioadă de trei luni, autoritatea națională competentă informează dezvoltatorul dacă prezumțiile prevăzute la alineatul (10) se aplică sau nu proiectului. După această perioadă, nici autoritatea competentă și nicio altă autoritate relevantă nu solicită informații, studii, rapoarte sau evaluări suplimentare, cu excepția cazurilor în care a avut loc o modificare semnificativă a proiectului sau a mediului înconjurător, în urma căreia criteriile inițiale pe care s-au bazat determinările nu mai sunt adecvate. În cazul în care a avut loc o astfel de modificare semnificativă, autoritatea națională competentă prezintă inițiatorului proiectului o justificare bine motivată a cererii de informații suplimentare.

6. Termenul stabilit la alineatul (3) de la prezentul articol se aplică fără a aduce atingere obligațiilor în temeiul legislației aplicabile a Uniunii în domeniul mediului și al energiei, inclusiv Directiva (UE) 2018/2001, căilor de atac judiciare, căilor de atac și altor proceduri în fața unei instanțe judecătorești și mecanismelor alternative de soluționare a litigiilor, inclusiv procedurilor de depunere a plângerilor, căilor de atac și măsurilor reparatorii extrajudiciare, și pot fi prelungite pe durata acestor proceduri.
7. Prezentul articol se aplică fără a aduce atingere articolelor 7-10 din Regulamentul (UE) 2022/869 și articolului 15 și articolelor 15b-17 din Directiva (UE) 2018/2001.
8. Până la obținerea neutralității climatice la nivelul Uniunii, statele membre se asigură că, în evaluările necesare de la caz la caz în contextul procedurilor de autorizare, planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport sau de distribuție sunt considerate de interes public superior și în serviciul sănătății și siguranței publice atunci când se pun în balanță interese juridice în cazuri individuale, în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) litera (c) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2009/147/CE. În împrejurări speciale și bine justificate, statele membre pot limita aplicarea la anumite părți ale teritoriului lor, la anumite tipuri de tehnologii sau la proiecte cu anumite caracteristici tehnice.

Statele membre se asigură că proiectele respective beneficiază de asemenea de prioritate atunci când se pun în balanță alte interese juridice decât cele menționate la prezentul alineat, cu excepția patrimoniului cultural, pe baza unor criterii juridice care asigură o punere în aplicare armonizată.

9. Până la obținerea neutralității climatice la nivelul Uniunii, prin derogare de la articolul 2 alineatul (1) și de la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 2011/92/UE, precum și de la punctul 20 din anexa I și punctul 3 litera (b) din anexa II la directiva respectivă și prin derogare de la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE, statele membre se asigură că autoritatea competentă poate, în circumstanțe justificate, printre care se numără necesitatea de a accelera instalarea infrastructurii sistemului de energie electrică în vederea realizării obiectivului privind neutralitatea climatică și a obiectivelor privind energia din surse regenerabile, să excepteze reabilitarea, modernizarea sau re tehnologizarea infrastructurii existente a sistemului de transport și distribuție, cu condiția ca aceasta să nu implice utilizarea unui spațiu suplimentar și să respecte măsurile aplicabile de atenuare a impactului asupra mediului stabilite pentru instalația inițială, de la:
  - (a) evaluarea impactului asupra mediului în temeiul articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE;
  - (b) o evaluare a implicațiilor acestora pentru siturile Natura 2000 în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE;
  - (c) evaluarea implicațiilor acestora asupra protejării speciilor în temeiul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE și al articolului 5 din Directiva 2009/147/CE;
  - (d) examinarea efectuată în temeiul articolului 5 din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.

Aceste excepții nu se aplică în cazul reabilitării, al modernizării sau al re tehnologizării infrastructurii existente a sistemului de transport și distribuție, al construirii de noi infrastructuri ale sistemului de distribuție sau al echipamentelor

conexe care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/92/UE.

Statele membre restricționează aplicarea prezentului alineat în zonele Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.

10. În circumstanțe justificate, statele membre pot aplica excepțiile menționate la alineatul (9) și pentru construirea de noi infrastructuri de distribuție sau pentru echipamentele conexe, cu condiția ca proiectul relevant să fi fost supus unei examinări în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92/CE, în baza căreia autoritatea națională competentă să fi constatat că proiectul nu este de natură să aibă un impact semnificativ asupra mediului, în special ținând seama de particularitățile zonei în care este implementat proiectul, cum ar fi zonele urbane și zonele dens construite.

Aceste excepții nu se aplică în cazul construirii de noi infrastructuri de distribuție sau al echipamentelor conexe care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului într-un alt stat membru, în conformitate cu articolul 7 din Directiva 2011/92/UE.

În cazul în care examinarea menționată la primul paragraf identifică probabilitatea unui impact semnificativ asupra mediului, autoritatea competentă informează dezvoltatorul proiectului, în termen de 45 de zile de la depunerea cererii, că este necesară o evaluare menționată la alineatul (9) literele (a), (b) și (c).

Statele membre restricționează aplicarea prezentului alineat în zonele Natura 2000 și în alte zone care fac obiectul sistemelor naționale de protecție, precum și în zonele cu patrimoniu cultural sau istoric protejat.

11. Se presupune că planificarea, construirea și exploatarea infrastructurii sistemului de transport și de distribuție contribuie pe termen lung la reducerea emisiilor de azot și nu necesită o evaluare a emisiilor de azot în cadrul unei eventuale evaluări realizate în vederea respectării articolului 6 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului.
12. O evaluare a impactului asupra mediului în conformitate cu Directiva 2011/92/UE și, după caz, o evaluare corespunzătoare în temeiul Directivei 92/43/CEE efectuată pentru un proiect de extindere, reabilitare, modernizare sau re tehnologizare a infrastructurii existente a sistemului de transport sau de distribuție se limitează la evaluarea impactului potențial asociat modificărilor sau extinderilor în raport cu infrastructura inițială a sistemului de transport sau de distribuție.
13. Pentru a gestiona autorizațiile în sensul alineatului (1), statele membre se asigură că sunt instituite platforme digitale pentru gestionarea cererilor, a procesului asociat și a deciziilor în curs.

Platformele respective oferă acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul online central menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.”

- (2) Se introduce următorul articol 8a:

„Articolul 8a

Absența unor soluții alternative sau satisfăcătoare și aplicarea de măsuri compensatorii în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE

14. Atunci când se evaluează dacă există soluții alternative satisfăcătoare la proiectele de infrastructură a sistemului de transport sau de distribuție și la echipamentele conexe în sensul articolului 6 alineatul (4) și al articolului 16 alineatul (1) din Directiva 92/43/CEE, al articolului 4 alineatul (7) litera (d) din Directiva 2000/60/CE și al articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE, condiția privind absența unor alternative satisfăcătoare este îndeplinită în cazul în care nu există soluții alternative satisfăcătoare care să permită atingerea aceluiași obiectiv al proiectului în cauză, în ceea ce privește dezvoltarea aceleiași capacități prin aceeași tehnologie în același interval de timp sau într-un interval de timp similar și fără a genera costuri semnificativ mai mari.
  15. Atunci când aplică măsuri compensatorii pentru proiectele de infrastructură a sistemului de transport sau de distribuție și pentru echipamentele conexe, în sensul articolului 6 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE, statele membre pot, în cazuri justificate și dacă se poate demonstra în mod rezonabil că planul sau proiectul nu va afecta în mod ireversibil procesele ecologice esențiale pentru menținerea structurii și a funcțiilor sitului și nu va compromite coerența globală a rețelei Natura 2000 înainte de instituirea măsurilor compensatorii, să permită aplicarea unor astfel de măsuri compensatorii în paralel cu punerea în aplicare a proiectului. Statele membre pot permite ca aceste măsuri compensatorii să fie adaptate în timp în conformitate cu principiul precauției, în funcție de probabilitatea ca efectele negative semnificative să apară pe termen scurt, mediu sau lung.”
- (3) Se introduce următorul articol 40a:

„Articolul 40a

Dezvoltarea rețelei și competențele de decizie asupra investițiilor

1. Cel puțin din doi în doi ani, toți operatorii de sisteme de transport prezintă autorității de reglementare un plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani bazat pe oferta și cererea actuală și pe previziunile de ofertă și de cerere, după consultarea prealabilă cu toți factorii interesați, în conformitate cu alineatul (2) litera (c). Planul respectiv de dezvoltare a rețelei conține măsuri eficiente pentru a garanta caracterul adecvat al sistemului și siguranța alimentării cu energie electrică. Operatorul de transport și de sistem publică pe site-ul său planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani.

Statele membre depun eforturi pentru a asigura coordonarea etapelor de planificare a planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani pentru gaze naturale, hidrogen și, respectiv, energie electrică.
2. În special, planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani:
  - (a) indică participanților la piață principalele infrastructuri de transport care trebuie să fie construite sau modernizate în următorii zece ani și în următorii cincisprezece ani, având în vedere potențialul investițiilor anticipative de a răspunde nevoilor viitoare ale sistemului;
  - (b) ia în considerare cu prioritate utilizarea resurselor de flexibilitate din surse nefosile în temeiul Regulamentului (UE) 2019/943, soluțiile fără cabluri în temeiul Regulamentului (UE) [*Regulamentul TEN-E, astfel cum a fost propus prin COM(2025)xxxx*] și alte alternative la extinderea sistemului;
  - (c) se bazează pe un scenariu comun elaborat din doi în doi ani în temeiul articolului 55 din Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a

Consiliului²⁴, care este în concordanță cu scenariul central și cu sensibilitățile dezvoltate în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) [Regulamentul TEN-E, astfel cum a fost propus prin COM(2025)xxxx];

- (d) este conform cu planul național integrat privind energia și clima și cu actualizările acestuia, ține seama de situația actuală din planurile naționale integrate privind energia și clima prezentate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999, este conform cu obiectivele stabilite în Directiva (UE) 2018/2001, respectă aplicarea principiului „eficiența energetică înainte de toate” în conformitate cu articolul 27 din Directiva (UE) 2023/1791 și sprijină obiectivul privind neutralitatea climatică prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵;
  - (e) conține toate investițiile deja stabilite și identifică noi investiții care trebuie să fie efectuate în următorii zece ani;
  - (f) prevede un interval de timp pentru toate proiectele de investiții.
3. Noile proiecte de infrastructură trebuie să fie însoțite de o explicație a modului în care au fost luate în considerare soluțiile fără cabluri, resursele de flexibilitate din surse nefosile sau alte alternative la extinderea sistemului.
  4. Atunci când elaborează planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, operatorul de transport și de sistem ia pe deplin în considerare potențialul utilizării consumului dispecerizabil, a instalațiilor de stocare a energiei sau a altor resurse ca alternativă la extinderea sistemului, precum și consumul preconizat, schimburile comerciale cu alte țări și planurile de investiții privind rețelele la nivelul Uniunii și rețelele regionale.
  5. Autoritatea de reglementare consultă toți utilizatorii de sistem, actuali sau potențiali, privind planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, în mod deschis și transparent. Persoanelor fizice sau întreprinderilor care revendică statutul de utilizatori potențiali de sistem li se poate solicita să dovedească aceste revendicări. Autoritatea de reglementare publică rezultatul procesului de consultare, în special în privința unor posibile necesități de investiții.
  6. Autoritatea de reglementare aprobă sau solicită modificarea planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani și evaluează dacă planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani abordează toate necesitățile de investiții identificate pe parcursul procesului de consultare și dacă este conform cu planul neobligatoriu la nivelul Uniunii de dezvoltare a rețelei pe zece ani (denumit în continuare „planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii”) menționat la articolul 30 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2019/943. În cazul în care există îndoeli cu privire la conformitatea cu planul de dezvoltare a rețelei la nivelul Uniunii, autoritatea de reglementare consultă ACER.

---

²⁴ Directiva (UE) 2024/1788 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind normele comune pentru piețele interne în sectorul gazelor din surse regenerabile, al gazelor naturale și al hidrogenului, de modificare a Directivei (UE) 2023/1791 și de abrogare a Directivei 2009/73/CE (JO L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>).

²⁵ Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei”) (JO L 243, 9.7.2021, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj>).

Autoritatea de reglementare poate solicita operatorului de transport și de sistem să își modifice planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani.

Autoritățile naționale competente examinează coerența planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani cu planul național privind energia și clima transmis în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1999.

7. Autoritatea de reglementare monitorizează și evaluează punerea în aplicare a planului de dezvoltare a rețelei pe zece ani.
8. În situațiile în care operatorul de sistem independent sau operatorul de transport independent, din rațiuni diferite de rațiunile imperioase asupra cărora nu deține niciun control, nu execută o investiție, care, în conformitate cu planul de dezvoltare a rețelei pe zece ani, trebuia executată în următorii trei ani, statele membre se asigură că autoritatea de reglementare are obligația să adopte cel puțin una dintre următoarele măsuri pentru a garanta executarea investiției în cauză dacă investiția este încă relevantă pe baza celui mai recent plan de dezvoltare a rețelei pe zece ani:
  - (a) să solicite operatorului de transport și de sistem să execute investiția în cauză;
  - (b) să organizeze o procedură de ofertare privind investiția în cauză, deschisă tuturor investitorilor sau
  - (c) să oblige operatorul de transport și de sistem să accepte o majorare de capital pentru a finanța investițiile necesare și a permite unor investitori independenți să participe la capital.
9. În cazul în care autoritatea de reglementare a recurs la competențele sale prevăzute la alineatul (8) litera (b), aceasta poate obliga operatorul de transport și de sistem să accepte una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
  - (a) finanțarea de către o parte terță;
  - (b) construirea de către o parte terță;
  - (c) realizarea noilor active de însuși operatorul în cauză;
  - (d) exploatarea noului activ de însuși operatorul în cauză.

Operatorul de transport și de sistem furnizează investitorilor toate informațiile necesare pentru realizarea investiției, conectează noile active la rețeaua de transport și, în general, depune toate eforturile pentru a facilita punerea în aplicare a proiectului de investiții.

Măsurile relevante cu privire la finanțare fac obiectul aprobării de către autoritatea de reglementare.

10. În cazul în care autoritatea de reglementare a recurs la competențele sale prevăzute la alineatul (8), costurile respectivelor investiții intră sub incidența reglementărilor relevante privind tarifele.”
- (4) Articolul 51 se elimină.
  - (5) La articolul 59 alineatul (1), se introduce următoarea literă:

„(bb) să aprobe și să solicite modificarea planurilor de dezvoltare a rețelei pe zece ani menționate la articolul 40a.”

Articolul 3

Modificarea Directivei (UE) 2024/1788

Directiva (UE) 2024/1788 se modifică după cum urmează:

(1) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazurile în care este necesară o autorizație, precum o licență, un permis, o concesiune, un acord sau o aprobare, pentru construirea sau exploatarea instalațiilor de gaze naturale, a instalațiilor de producere a hidrogenului și a infrastructurii sistemului de hidrogen, statele membre sau orice autoritate competentă desemnată de acestea acordă autorizații pentru construirea sau exploatarea pe teritoriul lor a unor astfel de instalații, infrastructuri, conducte sau echipamente conexe, în conformitate cu dispozițiile alineatelor (2)-(11) și ale alineatului (16). De asemenea, statele membre sau orice autoritate competentă desemnată de acestea pot, în temeiul aceluiași dispoziții, să acorde autorizații pentru furnizarea de gaze naturale și hidrogen și pentru clienții angro.”;

(b) se introduc următoarele alineate (5a)-(5d):

„(5a) Statele membre se asigură că, în cazul în care din cereri lipsesc studii, rapoarte sau documentație necesare pentru procedură, autoritățile naționale competente, în cooperare cu alte autorități relevante vizate, solicită materialele necesare din partea dezvoltatorului, specificând sfera de cuprindere și nivelul de detaliere al acestora, în termen de trei luni de la depunerea cererii.

După această perioadă, nici autoritatea competentă și nicio altă autoritate relevantă vizată nu solicită informații, studii, rapoarte sau evaluări suplimentare, cu excepția cazurilor în care a avut loc o modificare semnificativă a proiectului sau a mediului înconjurător, în urma căreia criteriile inițiale pe care s-au bazat determinările nu mai sunt adecvate. În astfel de cazuri, autoritatea națională competentă prezintă inițiatorului proiectului o justificare bine motivată a cererii de informații suplimentare.

(5b) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente dispun de resurse tehnice, financiare și umane adecvate pentru a lua o decizie cu privire la autorizare în termenul specificat la alineatul (5).

(5c) În cadrul procedurii de autorizare menționate la alineatul (1) referitoare la instalațiile de producere a hidrogenului și la infrastructura sistemului de hidrogen, statele membre se asigură că, în lipsa unui răspuns din partea autorităților naționale competente relevante în termenul menționat la alineatul (5), etapele specifice sunt considerate a fi aprobate, cu excepția deciziilor de mediu și a cazului în care principiul aprobării administrative tacite nu este recunoscut în sistemul juridic național al statului membru în cauză.

(5d) Toate deciziile se pun la dispoziția publicului, inclusiv deciziile finale acordate tacit ca urmare a absenței unui răspuns din partea autorităților competente relevante.”;

(c) la alineatul (8) se adaugă următorul paragraf:

„Punctele de contact pot fi aceleași cu autoritățile naționale competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2022/869 sau cu punctele de contact definite la articolul 16 din Directiva (UE) 2018/2001.”;

(d) se adaugă următorul alineat (16):

- „(16) Pentru a gestiona autorizațiile în sensul alineatului (1) de la prezentul articol, statele membre se asigură că sunt instituite platforme digitale pentru gestionarea cererilor, a procesului asociat și a deciziei în curs. Platformele respective oferă acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul online central menționat la articolul 10 alineatul (3) din.”

Articolul 4

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la [doi ani după adoptarea acesteia]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președinta*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FISĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ ȘI DIGITALĂ

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI.....	3
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei.....	3
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e).....	3
1.3.	Obiectiv(e).....	3
1.3.1.	Obiectiv(e) general(e).....	3
1.3.2.	Obiectiv(e) specific(e).....	3
1.3.3.	Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate.....	3
1.3.4.	Indicatori de performanță.....	3
1.4.	Obiectul propunerii/inițiativei.....	4
1.5.	Motivele propunerii/inițiativei.....	4
1.5.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei.....	4
1.5.2.	Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.....	4
1.5.3.	Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare.....	4
1.5.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare.....	5
1.5.5.	Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor.....	5
1.6.	Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar.....	6
1.7.	Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate).....	6
2.	MĂSURI DE GESTIUNE.....	8
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare.....	8
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestionare și control.....	8
2.2.1.	Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse.....	8
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor.....	8
2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere).....	8
2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor.....	9
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI.....	10

3.1.	Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)	10
3.2.	Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor	12
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale.....	12
3.2.1.1.	Credite din bugetul votat.....	12
3.2.1.2.	Credite din venituri alocate externe	17
3.2.2.	Realizările preconizate finanțate din credite operaționale	22
3.2.3.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative.....	24
3.2.3.1.	Credite din bugetul votat	24
3.2.3.2.	Credite din venituri alocate externe	24
3.2.3.3.	Total credite	24
3.2.4.	Necesarul de resurse umane estimat	25
3.2.4.1.	Finanțare din bugetul votat.....	25
3.2.4.2.	Finanțare din venituri alocate externe	26
3.2.4.3.	Necesarul total de resurse umane	26
3.2.5.	Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală.....	28
3.2.6.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual	28
3.2.7.	Contribuțiile terților	28
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor.....	29
4.	DIMENSIUNILE DIGITALE	29
4.1.	Cerințe cu relevanță digitală	30
4.2.	Date	30
4.3.	Soluții digitale	31
4.4.	Evaluarea interoperabilității	31
4.5.	Măsuri de sprijinire a implementării digitale	32

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Directivă de modificare a Directivelor (UE) 2018/2001, (UE) 2019/944, (UE) 2024/1788

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Energie din surse regenerabile, infrastructură energetică, protecția mediului

1.3. Obiectiv(e)

1.3.1. Obiectiv(e) general(e)

Obiectivul general este dezvoltarea în timp util și eficientă a unei infrastructuri energetice reziliente, a energiei din surse regenerabile și a flexibilității, inclusiv a stocării și a stațiilor de reîncărcare, în întreaga UE. Acest lucru va permite UE să își îndeplinească obiectivele în materie de energie și climă, inclusiv asigurarea accesibilității prețurilor energiei printr-o mai bună interconectivitate, ceea ce va duce la convergența prețurilor, la reducerea prețurilor angro ale energiei electrice și la o volatilitate mai scăzută a prețurilor energiei electrice, precum și la o conectare accelerată a producției și a cererii.

1.3.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr. 1

Scurtarea și simplificarea procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind infrastructura energetică, energia din surse regenerabile și stocarea, precum și pentru stațiile de reîncărcare, ducând la scurtarea perioadei de obținere a autorizațiilor necesare, ceea ce face fezabilă respectarea termenelor existente, și la simplificarea cerințelor de autorizare.

1.3.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

[...]Impactul economic

Prin crearea unui cadru clar, cu termene concrete mai scurte și proceduri mai simple pentru dezvoltarea proiectelor SRE, a rețelelor, a stocării și a stațiilor de reîncărcare, propunerea ar conduce la scurtarea timpului de execuție a proiectelor, aducând astfel beneficii economice pozitive. Această concluzie este susținută de experiența punerii în aplicare a măsurilor obligatorii și opționale de accelerare a procesului de autorizare care au fost introduse prin Regulamentul privind situațiile de urgență. Germania utilizează pe scară largă măsurile prevăzute în acest regulament, ceea ce a dus la o accelerare substanțială a autorizărilor. Se preconizează că abordarea întârzierilor în implementarea proiectelor va genera beneficii constând într-o scădere de ansamblu a prețurilor angro ale energiei electrice și, per total, va spori bunăstarea.

Competitivitatea

În general, dacă Europa poate scurta în mod semnificativ procedurile de planificare și de acordare a autorizațiilor, pe lângă obținerea de beneficii economice directe, ar putea fi îmbunătățită și poziția sa competitivă în raport cu concurenții direcți, de exemplu datorită electrificării industriei într-un mod eficient din punctul de vedere al

costurilor. Se poate menționa în acest sens, de exemplu, conectarea centrelor de date sau a gigafabricilor, racordarea la rețea fiind unul dintre considerentele importante ale deciziilor privind amplasarea acestora.

Digitalizarea

Propunerea ar impune statelor membre să își digitalizeze suplimentar procedurile de autorizare prin integrarea instrumentelor digitale, să creeze, să actualizeze în permanență platformele cu date relevante și să își perfecționeze personalul pentru a gestiona noile elemente digitale.

Sarcina administrativă

Măsurile prevăzute în propunere trebuie puse în aplicare de autoritățile naționale și locale, în special în ceea ce privește: înzestrarea autorităților responsabile cu acordarea autorizațiilor cu tot personalul, toate competențele și toate instrumentele necesare pentru a gestiona numărul tot mai mare de cereri de autorizare, termenele accelerate de autorizare și simplificarea procedurilor de autorizare pentru anumite proiecte și pentru rețehnologizare, crearea de platforme și instrumente digitale pentru procesul de autorizare și pentru conceperea unor sisteme de împărțire a beneficiilor destinate participării publicului la proiectele privind energia din surse regenerabile, precum și a unor noi proceduri ca puncte unice de contact pentru infrastructura de transport și distribuție a energiei electrice în general și pentru stocare și stațiile de reîncărcare, care nu intră sub incidența Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile. Acest efect pe termen scurt la nivelul costurilor s-ar transforma însă în economii pe termen mediu și lung ca urmare a procedurilor raționalizate, simplificate și accelerate.

Impactul social

Propunerea presupune măsuri suplimentare de consolidare a implicării publice timpurii și eficace și de promovare a sprijinului public pentru proiectele privind energia din surse regenerabile. Măsurile includ în mod expres dispoziții care vizează creșterea participării publicului și, prin urmare, acceptarea socială a proiectelor privind energia din surse regenerabile. Prin revizuirea măsurilor actuale privind acceptarea de către public a proiectelor privind energia din surse regenerabile, Comisia va fi în măsură să evalueze oportunitatea introducerii unor măsuri care să aducă beneficii directe sau indirecte consumatorilor, de exemplu prin sistemele de împărțire a beneficiilor și prin crearea de locuri de muncă.

Impactul asupra mediului

Asigurarea dezvoltării infrastructurilor energetice, în special a rețelelor electrice, este esențială pentru a crește ponderea producției de energie din surse regenerabile integrată în mixul energetic, prevenind daunele pentru mediu cauzate de restricții. Integrarea SRE va face posibilă limitarea utilizării combustibililor fosili, reducând emisiile de gaze cu efect de seră și contracarând astfel doi factori majori ai declinului biodiversității: schimbările climatice și poluarea aerului. Propunerea cuprinde măsuri care vizează acordarea mai rapidă a autorizațiilor și, prin urmare, o implementare mai rapidă și pe scară largă, care este asociată utilizării unui spațiu mai amplu, având așadar un efect asupra mediului, însă măsurile sunt concepute astfel încât să nu diminueze nivelul de protecție a mediului.

Efectele relevante asupra mediului natural și antropic nu se limitează la emisiile de GES și emisiile diferite de CO₂. Aceste efecte depind în mare măsură de tehnologia utilizată, de amplasarea activelor și de starea ecologică a faunei și florei din împrejurimi. Totuși, efectele respective sunt abordate încă de la conceperea măsurilor propuse, prin introducerea unor măsuri de salvagardare.

1.3.4. *Indicatori de performanță*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Succesul propunerii poate fi măsurat în raport cu obiectivul operațional de „Scurtare și simplificare a procedurilor de acordare a autorizațiilor pentru proiectele privind infrastructura energetică, activele de energie din surse regenerabile, stocarea și stațiile de reîncărcare” și pe baza următorului set de indicatori:

- durata totală medie și maximă a procedurilor de autorizare, în ani;
- rata anuală și întârzierile medii a procedurii de autorizare a proiectelor de interes comun și reciproc (în ani);
- rata de digitalizare a procedurilor de autorizare – ca procent și ca număr de state membre care utilizează proceduri digitale, platforme de gestionare a autorizațiilor și arhive centralizate pentru datele relevante (într-un format ușor accesibil părților interesate relevante);
- gradul de opoziție cu care se confruntă proiectele de interes comun (numărul de obiecții scrise formulate în timpul consultării publice, numărul de acțiuni în justiție).

1.4. **Obiectul propunerii/inițiativei**

- o acțiune nouă
- o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁵²
- prelungirea unei acțiuni existente
- o fuziune sau o redirecționare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.5. **Motivele propunerii/inițiativei**

1.5.1. *Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei*

Propunerea cuprinde măsuri privind autorizarea proiectelor privind energia din surse regenerabile, a rețelelor de transport și de distribuție, a proiectelor de stocare și a stațiilor de reîncărcare. Statele membre vor trebui să adopte noi măsuri sau să își modifice legislația pentru a transpune aceste norme.

1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției UE (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentei secțiuni, „valoarea adăugată a intervenției*

⁵² Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

UE” este valoarea ce rezultă din acțiunea UE care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.

Motivele acțiunii la nivelul UE (ex ante)

Atingerea obiectivelor energetice ale UE fără acțiuni suplimentare privind utilizarea energiei din surse regenerabile la nivelul UE nu ar fi eficientă din punctul de vedere al costurilor. Este necesară o abordare la nivelul UE pentru a oferi statelor membre stimulentele adecvate pentru a accelera, în mod coordonat, tranziția energetică spre un sistem energetic mai eficient din punct de vedere energetic, bazat în mare parte pe surse regenerabile de energie. Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile cuprinde deja dispoziții privind autorizarea surselor regenerabile de energie, a stocării energiei în același amplasament și a rețelelor conexe. Este necesară o acțiune la nivelul UE pentru a îmbunătăți și mai mult acest cadru de reglementare într-un mod coordonat, introducând proceduri mai rapide de autorizare pentru sursele regenerabile de energie, pentru stocare și pentru stațiile de reîncărcare, asigurând alinierea între statele membre și buna funcționare a uniunii energetice. Având în vedere diversitatea politicilor energetice ale statelor membre, o acțiune întreprinsă la nivelul UE, sprijinită de un cadru de guvernare solid, este mai potrivită pentru atingerea obiectivului climatic al UE și pentru consolidarea necesară a implementării surselor regenerabile de energie decât o acțiune întreprinsă doar la nivel național sau local.

Valoarea adăugată la nivelul UE pe care se preconizează că o va avea intervenția (ex post)

Acțiunea UE privind energia din surse regenerabile în temeiul Directivei revizuite privind energia din surse regenerabile și acțiunea privind infrastructura energetică în temeiul Directivei privind piața energiei electrice și al Directivei privind piața gazelor aduce valoare adăugată, deoarece este mai eficientă și mai eficace decât acțiunile individuale ale statelor membre, evitând o abordare fragmentată prin abordarea tranziției sistemului energetic european într-un mod coordonat. Ea asigură reducerea netă a emisiilor de gaze cu efect de seră și a poluării, protejează biodiversitatea, valorifică beneficiile pieței interne, profită pe deplin de avantajele economiilor de scară și ale cooperării tehnologice în Europa și oferă investitorilor siguranță într-un cadru de reglementare la nivelul UE. Prin întreprinderea de acțiuni la nivelul UE în combinație cu acțiuni la nivelul statelor membre, pot fi eliminate mai multe bariere în calea investițiilor publice și private, completând și consolidând acțiunile naționale și locale.

Obiectivul propunerii nu ar putea fi atins în aceeași măsură prin măsuri naționale și, în același timp, păstrează prerogativa statelor membre de a-și alege mixul energetic și nivelul de competență și de a stabili detaliile cadrelor proprii de autorizare. Propunerea implică o abordare mai descentralizată, menținând și consolidând totodată competențele de la nivel național și, prin urmare, se consideră că respectă principiul subsidiarității.

1.5.3. *Învățăminte desprinse din experiențele anterioare similare*

Raportul de punere în aplicare anexat la evaluarea impactului analizează învățămintele desprinse din punerea în aplicare a cadrului de autorizare instituit la nivelul Uniunii prin regulamentul Consiliului și prin Directiva revizuită privind energia din surse regenerabile. Raportul de punere în aplicare oferă dovezi ale necesității unor îmbunătățiri suplimentare care vizează, în mod concret, măsurile

incluse în regulamentul Consiliului care nu au devenit permanente, participarea publicului, digitalizarea și procedurile simplificate de evaluare a impactului asupra mediului.

1.5.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare*

Pachetul privind rețeaua europeană este un livrabil esențial în cadrul Pactului pentru o industrie curată și al Planului de acțiune pentru energie la prețuri accesibile, care sunt incluse în programul de lucru al Comisiei. Inițiativa este complementară altor inițiative care vizează crearea unei piețe europene a energiei mai integrate și reducerea costurilor energiei pentru gospodării și industrie. De asemenea, infrastructura energetică este esențială pentru atingerea obiectivului climatic al UE propus pentru 2040 și a obiectivului UE de realizare a neutralității climatice până în 2050.

Propunerea Comisiei privind noul cadru financiar multianual (CFM) 2028-2034 subliniază „importanța vitală a unei uniuni energetice reale”.

1.5.5. *Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor*

Raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere a analizat diferite opțiuni de politică pentru atingerea obiectivului general și a celui specific ale inițiativei. Opțiunea de politică preferată urmărită prin prezenta propunere legislativă a fost considerată abordarea cea mai eficientă și cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor.

1.6. Durata propunerii/inițiativei și a impactului său financiar

durată limitată

- de la [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

durată nelimitată

- punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Metoda (metodele) de execuție a bugetului planificată (planificate)⁵³

Gestiune directă asigurată de Comisie

- prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii
- prin intermediul agențiilor executive

Gestiune partajată cu statele membre

Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea
- organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza)
- Băncii Europene de Investiții și Fondului European de Investiții
- organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar
- organismelor de drept public
- organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să li se furnizeze garanții financiare adecvate
- organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și cărora li se furnizează garanții financiare adecvate
- organismelor sau persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul politicii externe și de securitate comune, în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, și care sunt identificate în actul de bază relevant
- organismelor stabilite într-un stat membru, reglementate de dreptul privat al unui stat membru sau de dreptul Uniunii și eligibile pentru a li se încredința, în conformitate cu normele sectoriale, execuția unor fonduri sau a unor garanții bugetare ale Uniunii, în măsura în care aceste organisme sunt controlate de organisme de drept public sau de organisme de drept privat cu misiune de serviciu public și beneficiază de garanții financiare adecvate care sunt furnizate sub formă de răspundere solidară din partea organismelor de control sau de garanții

⁵³ Explicații detaliate privind metodele de execuție a bugetului, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BUDGpedia: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

financiare echivalente și care pot fi limitate, pentru fiecare acțiune, la cuantumul maxim al sprijinului din partea Uniunii.

Observații

Pentru prezenta propunere, singura necesitate bugetară identificată este legată de contractul de sprijin extern pentru controalele privind transpunerea directivei. Având în vedere calendarul uzual pentru negocieri, adoptarea și termenul de transpunere, va fi necesar un astfel de contract după 2028 și, prin urmare, în următorul CFM.

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Sarcinile implementate direct de DG Energie vor urma ciclul anual de planificare și monitorizare, astfel cum este implementat în cadrul Comisiei și al agențiilor executive, inclusiv în ceea ce privește raportarea rezultatelor în raportul anual de activitate al DG ENER.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestionare și control

2.2.1. *Justificarea metodei (metodelor) de execuție bugetară, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Cerința 1:

Utilizarea unui prestator extern de servicii pentru organizarea materialelor și pentru o primă evaluare a măsurilor este o practică obișnuită, având în vedere volumul măsurilor și utilizarea limbilor naționale pentru măsurile comunicate de statele membre. Atribuirea are loc prin intermediul unei proceduri de achiziții publice. În acest caz, achiziția va fi realizată prin gestiune directă, cu aplicarea integrală a dispozițiilor Regulamentului financiar. Strategia de control pentru achizițiile publice din cadrul DG Energie include controale juridice, operaționale și financiare ex ante specifice privind procedura de achiziții (revizuirea de către comitetul consultativ pentru achiziții publice și contracte), precum și privind semnarea contractelor. În plus, cheltuielile efectuate pentru achiziționarea de bunuri și servicii fac obiectul unor controale ex ante și, atunci când este necesar, al unor controale ex post și financiare.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

Elementele gestionate direct de DG ENER pot fi supuse riscurilor obișnuite care afectează procedurile de achiziții publice. Aceste riscuri sunt considerate a fi de nivel scăzut în ceea ce privește legalitatea și regularitatea cheltuielilor. La nivelul instituțiilor și la nivelul direcțiilor generale sunt instituite controale adecvate și eficiente. În ceea ce privește performanța, principalul risc îl reprezintă estimările greșite în ceea ce privește volumul de muncă generat de prezenta propunere. Acest risc trebuie acceptat și depinde de activitatea de transpunere de către statele membre, precum și de organizarea internă a activității și de stabilirea priorităților.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

Sarcinile atribuite DG ENER vor fi duse la îndeplinire în conformitate cu sistemul de control deja existent și se preconizează că ponderea costurilor controalelor va rămâne stabilă (5-6 % din fondurile gestionate, pe baza exercițiilor recente). În conformitate cu ratele de eroare estimate pentru procedurile de achiziții publice, este de așteptat ca riscul de eroare preconizat la momentul plății și la închidere să rămână scăzut și sub pragul de semnificație de 2 %.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

În 2020, DG ENER a adoptat o strategie antifraudă revizuită, iar în 2023 – un plan de acțiune revizuit care acoperă perioada 2023-2025. DG ENER își revizuieste în prezent strategia antifraudă pentru perioada 2026-2028, în conformitate cu metodologia OLAF. SAF adoptate de DG ENER se bazează pe strategia antifraudă a Comisiei și pe o evaluare specifică a riscurilor efectuată la nivel intern pentru a identifica domeniile cele mai vulnerabile la fraudă, controalele deja instituite și acțiunile necesare pentru a îmbunătăți capacitatea DG ENER de a preveni, detecta și corecta fraudă.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁵⁴	din partea țărilor AELS ⁵⁵	din partea țărilor candidate și potențial candidate ⁵⁶	din partea altor țări terțe	alte venituri alocate
	02.03.02 Mecanismul pentru interconectarea Europei – Energie	Dif.	NU	NU	NU	NU

⁵⁴ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁵⁵ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁵⁶ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale⁵⁷

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos

3.2.1.1. Credite din bugetul votat

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual			Numărul								
DG: ENER				Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028-2034
				2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
Credite operaționale											
Linia bugetară: 02.03.02	Angajamente	(1b)	0,350								0,350
Mecanismul pentru interconectarea Europei – Energie	Plăți	(2b)		0,140		0,140	0,070				0,350
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁵⁸											
Linia bugetară		(3)									0
TOTAL credite pentru DG ENER	Angajamente	=1a+1b+3	0,350	0	0	0	0	0	0	0	0,350
	Plăți	=2a+2b+3	0	0,140		0,140	0,070	0	0		0,350
			Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL CFM 2028-2034
			2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034		

⁵⁷ Sumele pentru perioada de după 2027 sunt orientative și nu aduc atingere rezultatului negocierilor în curs privind următorul CFM.

⁵⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

TOTAL operaționale credite	Angajamente	(4)	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Plăți	(5)	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <2.> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+6	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Plăți	=5+6	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350
			Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Plăți	(5)	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL credite în cadrul Rubricilor 1-3 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+6	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
	Plăți	=5+6	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350

Rubrica din cadrul financiar multianual		4	„Cheltuieli administrative” ⁵⁹						
DG: <.....>		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• Resurse umane		0	0	0	0	0	0	0	0
• Alte cheltuieli administrative		0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL DG <.....>	Credite	0	0	0	0	0	0	0	0

DG: <.....>		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
• Resurse umane		0	0	0	0	0	0	0	0
• Alte cheltuieli administrative		0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL DG <.....>	Credite	0	0	0	0	0	0	0	0

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0	0	0	0	0	0	0	0
---	-----------------------------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028- 2034

⁵⁹

Pentru determinarea creditelor necesare, ar trebui utilizate cifrele anuale privind costurile medii disponibile pe pagina web BUDGpedia.

TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4	Angajamente	0,350	0	0	0	0	0	0	0,350
din cadrul financiar multianual	Plăți	0	0,140		0,140	0,070	0	0	0,350

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale (nu se completează pentru agențiile descentralizate)

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea secțiunea 1.6)										TOTAL		
	REALIZĂRI																		
	Tip ⁶⁰	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁶¹ ...																			
- Realizare																			
- Realizare																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																			
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2 ...																			
- Realizare																			
Subtotal pentru obiectivul specific																			

⁶⁰ Realizările se referă la produsele și serviciile care trebuie furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

⁶¹ Conform descrierii din secțiunea 1.3.2. „Obiectiv(e) specific(e)”.

nr. 2																
TOTALURI																

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos

3.2.3.1. Credite din bugetul votat

CREDITE VOTATE	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	TOTAL 2028- 2034
	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
RUBRICA 4								
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli administrative	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal de la RUBRICA 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
În afara RUBRICII 4								
Resurse umane	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Alte cheltuieli cu caracter administrativ	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
Subtotal în afara RUBRICII 4	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
TOTAL	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

3.2.4. Necesarul de resurse umane estimat

- Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos

3.2.4.1. Finanțare din bugetul votat

Estimări în echivalent normă întreagă (ENI)⁶²

CREDITE VOTATE	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	0	0	0	0	0	0	0
20 01 02 03 (delegațiile UE)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare indirectă)	0	0	0	0	0	0	0
(cercetare directă)	0	0	0	0	0	0	0

⁶² Vă rugăm să precizați după tabel câte ENI din numărul indicat sunt deja alocate gestionării acțiunii și/sau pot fi redistribuite în cadrul DG-ului pe care îl reprezentați și care este valoarea nevoilor dumneavoastră nete.

Alte linii bugetare (a se preciza)		0	0	0	0	0	0	0
• Personal extern (în ENI)								
20 02 01 (AC, END din „pachetul global”)		0	0	0	0	0	0	0
20 02 03 (AC, AL, END și JPD în delegațiile UE)		0	0	0	0	0	0	0
Linie de sprijin administrativ [XX.01.YY.YY]	– la sediu	0	0	0	0	0	0	0
	– în delegațiile UE	0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare indirectă)		0	0	0	0	0	0	0
(AC, END – cercetare directă)		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – rubrica 4		0	0	0	0	0	0	0
Alte linii bugetare (a se preciza) – în afara rubricii 4		0	0	0	0	0	0	0
TOTAL		0	0	0	0	0	0	0

Personalul necesar pentru punerea în aplicare a propunerii (în ENI):

Personal ce urmează să fie acoperit de personalul actual disponibil în cadrul serviciilor Comisiei

În mod excepțional, personal suplimentar*

Personal ce urmează să fie finanțat în cadrul rubricii 4 sau Cercetare

Personal ce urmează să fie finanțat de la linia BA

Personal ce urmează să fie finanțat din taxe

Posturi din schema de personal

Nu se aplică

Personal extern (AC, END, INT)

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate de:

Funcționari și personal temporar	
Personal extern	

3.2.5. *Prezentare generală a impactului estimat asupra investițiilor legate de tehnologia digitală*

Obligatoriu: în tabelul de mai jos trebuie inclusă cea mai bună estimare a investițiilor legate de tehnologia digitală generate de propunere/inițiativă.

În mod excepțional, atunci când este necesar pentru punerea în aplicare a propunerii/inițiativei, creditele de la rubrica 4 ar trebui prezentate la linia desemnată.

Creditele de la rubricile 1-3 ar trebui reflectate drept „Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale”. Aceste cheltuieli se referă la bugetul operațional care trebuie utilizat pentru reutilizarea/cumpărarea/dezvoltarea platformelor/instrumentelor IT direct legate de punerea în aplicare a inițiativei și pentru investițiile asociate acestora (de exemplu licențe, studii, stocarea datelor etc.). Informațiile prezentate în acest tabel ar trebui să fie coerente cu detaliile prezentate la secțiunea 4 „Dimensiunile digitale”.

TOTAL credite pentru componenta digitală și IT	Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034	TOTAL CFM 2028-2034
RUBRICA 4								
Cheltuieli IT (corporative)	0	0	0	0	0	0	0	0
Subtotal de la RUBRICA 4	0	0	0	0	0	0	0	0
În afara RUBRICII 4								
Cheltuieli de politică IT pentru programele operaționale	0	0	0	0	0	0	0	0
Subtotal în afara RUBRICII 4	0	0	0	0	0	0	0	0
TOTAL	0	0	0	0	0	0	0	0

3.2.6. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- poate fi finanțată integral prin realocarea creditelor în cadrul rubricii relevante din cadrul financiar multianual (CFM)
- necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM
- necesită revizuirea CFM

3.2.7. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- nu prevede cofinanțare din partea terților
- prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Anul	Total

	2028	2029	2030	2031	2032	2033	2034	
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
  - Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
    - asupra resurselor proprii
    - asupra altor venituri
    - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli
- milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁶³						
		Anul 2028	Anul 2029	Anul 2030	Anul 2031	Anul 2032	Anul 2033	Anul 2034
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

--

4. DIMENSIUNILE DIGITALE

4.1. Cerințe cu relevanță digitală

Cerința 1 (C1): Cerința 1 se referă la măsura prin care se solicită digitalizarea și centralizarea procedurii de solicitare a autorizării proiectelor de energie din surse regenerabile, de infrastructură energetică și de stocare a energiei. Autoritatea sau autoritățile competente ale statelor membre trebuie să fie în măsură să primească cererile de autorizare și toate documentele relevante în format digital. În temeiul propunerii, statele membre au obligația de a crea un portal digital unic la nivel național pentru toate etapele procedurilor

⁶³ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.

de acordare a autorizațiilor pentru proiecte privind energia din surse regenerabile, stocarea și rețelele, care să contribuie la o mai mare uniformitate în ceea ce privește digitalizarea, interoperabilitatea și transparența la nivelul diverselor autorități responsabile cu autorizarea din statele membre și, în cele din urmă, să accelereze procesul de autorizare. Obligația va fi inclusă la articolul 16 din Directiva privind energia din surse regenerabile, la articolul 8 din Directiva privind piața energiei electrice și la articolul 3 din Directiva privind piața gazelor. Ea se va adăuga obligației statelor membre de a emite toate deciziile într-un format ușor accesibil. Autoritățile relevante ar trebui să asigure acces la datele geologice și de mediu și la deciziile relevante disponibile pe portalul online central menționat la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului.

Cerința 2 (C2): Cerința 3 se referă la monitorizarea și evaluarea transpunerii și punerii în aplicare a directivei de modificare de către serviciile Comisiei. Comunicarea măsurilor și a documentelor relevante între statele membre și Comisie se face prin intermediul portalului THEMIS sau prin e-mail. Serviciile Comisiei nu vor mai trebui să întreprindă acțiuni suplimentare pentru a îndeplini această cerință. În plus, pentru a contribui la transpunerea și punerea în aplicare a directivei de modificare, va fi actualizat instrumentul online existent care a fost creat pentru Directiva (UE) 2023/2413.

4.2. Date

În ceea ce privește **cerința 1**, sunt incluse toate datele necesare pentru obținerea uneia sau a mai multor autorizații complete pentru proiecte privind surse regenerabile de energie, infrastructura energetică și stocarea energiei. Acestea sunt date cu caracter personal care au legătură cu solicitantul, indiferent dacă acesta este o persoană fizică sau juridică, cu caracteristicile proiectelor și cu toate documentele justificative necesare. Pe baza centralizării procedurii, Comisia a introdus și obligația ca portalul să permită extragerea de date statistice privind procedurile de autorizare, în special în ceea ce privește termenele medii, întârzierile etc. A fost introdusă o obligație generală de a respecta normele de protecție a datelor în cazul în care acestea sunt aplicabile.

În ceea ce privește **cerința 2**, datele partajate pentru transpunerea directivei constau, în cea mai mare parte, în acte legislative care sunt publice și în scrisori către și din partea Comisiei, care sunt confidențiale.

4.3. Soluții digitale

Pentru **cerința 1**: Digitalizarea și centralizarea procedurilor de autorizare a proiectelor privind energia din surse regenerabile, infrastructura energetică și stocarea vor fi facilitate de soluția digitală a unei platforme digitale sau a unui portal digital pe care statele membre vor trebui să îl creeze. Prin această soluție, statele membre ar urma să gestioneze procesele de autorizare (deciziile de autorizare în curs și deciziile emise). Prin centralizarea acestor date se așteaptă o simplificare a procedurilor, precum și prevenirea duplicării acelorași date pe platforme diferite. În considerente, Comisia pledează pentru ca portalul să prezinte funcții, inclusiv prin intermediul inteligenței artificiale, care să permită punctului unic de contact, altor autorități și solicitanților să verifice stadiul cererii și punctele în care se înregistrează întârzieri, precum și respectarea termenelor de autorizare. În plus, acesta ar trebui să permită extragerea de statistici cu scopul de a verifica evoluția generală a procedurilor de acordare a autorizațiilor în statele membre. Portalul ar trebui să faciliteze sarcinile punctului unic de contact, care ar trebui să aibă acces la toate datele și informațiile relevante. În fine, accesul la portalul online central menționat la articolul 10 alineatul (3)

din Regulamentul [xxxxx] al Parlamentului European și al Consiliului, care va raționaliza procedurile de colectare a datelor și de evaluare de mediu aplicabile proiectelor privind energia din surse regenerabile, infrastructura de transport și infrastructura de distribuție a energiei electrice, proiectelor de stocare a energiei și stațiilor de reîncărcare, va spori certitudinea atât pentru dezvoltatori, cât și pentru autorități.

Pentru cerința 2: Instrumentele digitale sunt deja instituite și nu sunt necesare alte acțiuni.

4.4. Evaluarea interoperabilității

Cerința 1 nu necesită interacțiuni între statele membre la nivel transfrontaliere, între entitățile UE sau între entitățile UE și organismele din sectorul public. De asemenea, ea nu are niciun efect asupra interoperabilității transfrontaliere, deoarece datele sunt relevante pentru proceduri decizionale de la nivel național, și nu de la nivelul UE. Cu toate acestea, este de așteptat să existe cooperare în ceea ce privește proiectele transfrontaliere, motiv pentru care statele membre sunt invitate să ia în considerare utilizarea unui format de date care să fie interoperabil, ușor de accesat și de partajat. Pe de altă parte, varianta unei structuri de date definite la nivel central a fost analizată și respinsă, deoarece este logic ca, având în vedere caracterul în cea mai mare parte național al celui mai mare procent de proceduri de autorizare din fiecare stat membru și existența unor sisteme de autorizare diferite, decizia efectivă privind formatul de punere în aplicare să fie lăsată la latitudinea statelor membre, care pot decide ce se potrivește cel mai bine sistemului lor și noii platforme digitale pe care o vor crea.

- Serviciile publice afectate de aceste sugestii ar urma să cuprindă toate autoritățile din fiecare stat membru implicate în autorizarea activelor energetice, de exemplu:
- Ministerul Energiei și/sau agențiile din domeniul energetic
- administrația municipală/locală
- autoritățile de mediu
- organismele sau entitățile administrative responsabile cu avizarea sau aprobarea proiectelor care afectează amenajarea teritoriului și siturile de patrimoniu cultural.

Platforma THEMIS utilizată **pentru cerința 2** este deja interoperabilă, deoarece presupune interacțiuni între entitățile UE și organismele din sectorul public prin intermediul rețelelor și al sistemelor informatice ale acestora.

4.5. Măsuri de sprijinire a implementării digitale

Pentru **cerința 1**, Comisia explorează diverse soluții de autorizare existente, digitale și bazate pe IA, care pot fi personalizate și adaptate la contextele naționale și regionale, cu scopul de a ajuta statele membre să facă schimb de bune practici în cadrul viitoarelor grupuri de experți privind autorizarea și al altor foruri. În plus, se prevede acordarea de sprijin sub formă de asistență tehnică și de consolidare a capacităților menită să sprijine implementarea digitală, posibil inclusiv prin intermediul Instrumentului de sprijin tehnic, al Mecanismului de redresare și reziliență și al utilizării fondurilor regionale.

Pentru **cerința 2** nu sunt necesare astfel de măsuri.

